

Islamului și ateismului față în față

O întrebare și răspunsul ei

Haitham Talaat

دار الإسلام جمعية الربوة رواد الترجمة

- قامت جمعية الدعوة والإرشاد بالربوة بمراجعة وتصميم هذا الإصدار.
- تتيح الجمعية طباعة الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.
- في حالة الطباعة يجب الالتزام بمعايير الجودة التي اعتمدها الجمعية.

 Telephone: +966114454900

 Fax: +966114970126

 P.O.BOX: 29465

 RIYADH: 11557

 ceo@rabwah.sa

 www.islamhouse.com

În numele lui Allah și pacea fie asupra Mesagerului lui Allah și a familiei sale, asupra companionilor săi și asupra celor care i-au urmat.

Aceasta este o broșură: „**Abandonarea ateismului și acceptarea Islamului.**”

Broșura prezintă o expunere a „naturii ateismului”, a problemelor sale și a modului în care acesta contrazice rațiunea și instinctul omului.

Broșura mai prezintă și unele dovezi ale existenței Creatorului, Allah Preaînaltul.

Îl cunoaștem pe Dumnezeu Atotputernicul prin rațiune, așa cum a spus Allah Preaînaltul: „**Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?**” (Coran, 52:35)

Din punct de vedere rațional există doar trei posibilități:

- **Prima:** Am fost creați fără a avea un Creator sau nu am fost creați de nimeni. Acest lucru este imposibil, deoarece cum se poate ca ceva să fie creat fără să aibă un creator?
- **A doua:** Noi înșine ne-am creat singuri sau noi ne suntem proprii creatori. Din nou, acest lucru este imposibil, deoarece cum am putea noi să ne creăm înainte să fim creați?

Așadar, rămâne a treia posibilitate, cea despre care face referire versetul de mai sus și, anume, intuiția că avem un Creator care ne-a creat.

Îl cunoaștem pe Dumnezeu prin rațiune.

Și îl cunoaștem pe Dumnezeu prin instinct.

Și știm din fire, din natura noastră, că idolii și natura nu au capacitatea de a crea Universul, nici de a crea bacterii și

oameni, nici de a controla funcțiile corpului uman, nici de a desăvârși creația de la atom la galaxie.

Idolii la care se închină necredincioșii și natura în care crede ateul, ambele duc lipsă de Creatorul lor.

Nici idolii și nici natura nu îți pot influența organismul și nu îți pot pune în celule codul genetic format din milioane de informații. Caracteristica lor este neputința, chiar și în a se ajuta pe sine.

Creatorul acestei lumi este Allah Atoateștiutorul, Atotputernicul, Preaînțeleptul, Marele Creator, Slavă Lui.

Broșura mai abordează și suspiciunile ateilor și încercările lor de a sofisma dovezile existenței Creatorului.

Unul dintre cele mai cunoscute sofisme ale lor este să spună că Universul a apărut în mod întâmplător, pentru că ei nu înțeleg sau ignoră originile posibilităților, șansa sau posibilitatea având două condiții inseparabile.

Acestea sunt: timpul și locul.

Șansa necesită un moment în timp pentru impact.

Și necesită o prezență fizică în care să-și producă efectul.

Cum putem spune că șansa a jucat un rol în crearea Universului, dacă Universul nostru a venit din timp și din niciun loc și, prin urmare, din nicio șansă!

Apoi broșura prezintă câteva dovezi raționale pentru necesitatea existenței religiei și pentru adorarea și supunerea față de Domnul Lumilor, Slavă Lui.

Ne supunem și Îl adorăm pe Dumnezeu, Creatorul, care ne-a binecuvântat călăuzindu-ne la religia Sa.

Adorarea este dreptul lui Dumnezeu asupra slujitorilor Săi, pentru că El este Cel care ne-a creat, ne-a călăuzit și are grijă de noi. El i-a trimis pe Mesagerii Săi la noi, pentru a ne încerca

și testa care dintre noi este mai bun în fapte. Adorarea este dreptul lui Dumnezeu asupra noastră. „Cel care a făcut moartea și viața, ca să vă încerce pe voi, [pentru a vedea] care dintre voi este mai bun într-un fapt. Și El este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Ghafur [Iertător].” (Coran, 67:2)

Ulterior, broșura oferă dovezi pentru corectitudinea Islamului și explică faptul că Dumnezeu nu acceptă ca oamenii să urmeze o altă religie, în afara Islamului. „Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” (Coran, 3:85)

Islamul este religia cu care Dumnezeu i-a trimis pe toți Profeții și Mesagerii.

Caracteristica principală a Islamului este că el conține semnificația supunerii complete înaintea lui Dumnezeu și adorarea exclusivă a Sa.

Islamul este religia cea mai completă care încurajează la supunerea înaintea lui Dumnezeu.

Este singura religie care proclamă Unicitatea lui Dumnezeu, acel monoteism pe care l-au adus toți Profeții.

Toți Profeții au vorbit despre doctrina monoteismului, deși legile lor au fost diferite.

Dumnezeu Preaînaltul a spus: «Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!”» (Coran, 21:25)

Cu excepția Islamului, astăzi nu a mai rămas nicio religie pe Pământ care să proclame acest monoteism adus de Profeți. Toate celelalte religii au o parte de politeism, fie că este mai mare sau mai mică.

Apoi, broșura se încheie cu semnificația și necesitatea Islamului și explică modul în care o persoană poate deveni musulmană.

Islamul a răspuns la toate întrebările existențiale pe care le poate avea un om: de unde venim, de ce ne aflăm aici, în această lume și încotro ne îndreptăm?

Islamul a răspuns la toate acestea într-un verset din Nobilul Coran. Allah Preaînaltul a spus: „De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la Care veți fi voi întorși!” (Coran, 36:22)

De unde ai venit? Dumnezeu m-a creat (El este Cel care m-a creat).

Și încotro mă îndrept? Mă voi duce la Dumnezeu pentru a fi tras la răspundere pentru faptele mele

(Și la El te vei întoarce).

De ce ai fost adus pe lumea aceasta? Să Îl adori pe Dumnezeu și să fii încercat.

De ce să Îl ador pe Dumnezeu? Este firesc să Îl ador pe Dumnezeul care m-a creat, pentru că aceasta este natura relației dintre un slujitor și Domnul său: un slujitor I se prosternă Domnului și Creatorului său.

(De ce să nu mă prosternez Celui care m-a creat).

Un verset are răspunsul la cele mai importante trei întrebări la care oamenii au nedumeriri „De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la Care veți fi voi întorși!” (Coran, 36:22)

Islamul este religia și legea lui Dumnezeu pentru întreaga omenire.

Islamul înseamnă că slujitorul I se supune lui Dumnezeu, Creatorul și Stăpânul său prin ascultare.

Allah Preaînaltul spune: „Cel care supune fața sa lui Allah și este binefăcător, s-a prins de toarta cea mai trainică. La Allah se află sfârșitul [tuturor] lucrurilor.” (Coran, 31:22)

Islamul înseamnă adorarea lui Dumnezeu în fiecare aspect minor sau major din viața ta, așa cum a spus Allah Atotputernicul: «Spune: „Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor.”» (162) El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani.» (163) (Coran, 6:162-163)

Rugăciunea mea, actele mele de adorare, viața mea și moartea mea sunt pentru Dumnezeu, Stăpânul lumilor. Tot ceea ce fac este pentru Dumnezeu, mă rog lui Dumnezeu, îi ascult pe părinții mei de dragul lui Dumnezeu, studiez și învăț pentru a le aduce beneficii oamenilor de dragul lui Dumnezeu și dorm pentru a fi mai puternic, pentru a îndeplini ceea ce Dumnezeu îmi poruncește.

Una dintre cele mai importante modalități de supunere față de Dumnezeu este slujirea Lui în fiecare acțiune.

Foamea de cunoaștere... nevoia de a cunoaște cel mai important lucru care ne preocupă, este satisfăcută doar de către Islam...

Iar ateismul nu este suficient pentru o persoană care știe că s-a născut pentru a muri.

Broșura reprezintă o parte științifică și intelectuală ce cuprinde problemele ateismului, dar și câteva dovezi ale validității Islamului

Iar această parte este formată din întrebări și răspunsuri...

Deci, să începem cu binecuvântarea lui Dumnezeu

1- Ce înseamnă ateism?

R: Ateismul este refuzul de a crede în orice putere supranaturală.

Ateul neagă existența Creatorului, neagă Mesagerii Săi și Ziua Judecății.

2- Ce acuzație îi poate fi adusă ateismului?

R: Ateismul necesită o credință mult mai înaltă decât credința religioasă.

Dar este o credință bazată pe presupuneri iluzorii și imaginații false, în contrast cu credința religioasă care se bazează pe axiome instinctive, pe care le putem observa cu ochii noștri.

Pentru a deveni ateu, trebuie să-ți imaginezi următoarele:

A- Nimic alături de nimic a devenit ceva uimitor... a devenit un Univers uluitor, unul dintre cele mai minunate lucruri care ar putea exista vreodată.

B- Șansa a produs limitele critice și constantele fizice cu care a venit Universul. Dar dacă cele două condiții ale șansei sunt spațiul și timpul, iar Universul a venit de nicăieri și este atemporal, atunci el nu a venit întâmplător!

C- Șansa și mediul incipient al Pământului au produs viața și a creat bacteriile și omul, dar mintea umană este acum la apogeul puterii sale și nu poate produce nici cele mai simple forme de viață.

D- Toate valorile morale pe care le acceptăm ca fiind corecte, majoritatea fiind împotriva direcției anti-materie, sunt rezultatul materiei (valorile originale reprezintă o povară materială și o pierdere în ceea ce privește interesele lumefți).

E- Nu există o bază rațională sau materială pentru ateism care ar putea împiedica exterminarea tuturor oamenilor de pe Pământ.

Lumea materială nu cunoaște nici binele, nici răul.

Prin urmare, exterminarea tuturor oamenilor de pe Pământ este egală cu renașterea lor ateistă.

Ateismul se bazează pe credință, dar o credință care nu are nicio urmă de cunoaștere, de rațiune sau caracter.

3- Care sunt dovezile existenței Creatorului?

R: Dovezile sunt multe, dar sunt suficiente două:

- 1-** Dovezile călăuzirii.
- 2-** Dovezile grijii și ale perfecțiunii.

4- La ce se referă dovezile călăuzirii?

R: Dovezile călăuzirii se referă la faptul că:

Tot ceea ce a fost creat, adică tot ceea ce a luat ființă deși nu a existat, trebuie să fi fost făcut, adică creat.

Astfel, avem dovezi infinite ale existenței Creatorului, Slavă Lui.

Fiecare atom din Univers este o dovadă a creației, deoarece tot ceea ce a luat naștere este o dovadă a Creatorului existent.

Și dacă te uiți la existență, devine clar faptul că ea este temporară și schimbătoare și nu este permanentă sau eternă și astfel, nu este autosuficientă. Acest lucru te face să spui că Universul are un Creator și, prin urmare, doar privind la acesta, te îndrepti către Creatorul Universului.

Unele versete din Coran atrag atenția asupra lumii și a lucrurilor existente din jurul nostru. Allah Preaînaltul a spus:

«Spune: „Priviți la cele care sunt în Ceruri și pe Pământ!” Însă nici semnele și nici prevenitorii nu sunt de ajuns pentru un neam [al celor] care nu cred!» (Coran, 10:101)

Și a mai spus Allah Preaînaltul: „Oare nu meditează ei în înseși sufletele lor [cum au fost ei creați] că Allah nu a creat Cerurile și Pământul și ceea ce este între ele decât într-un adevăr și pentru un termen hotărât? Însă mulți dintre oameni nu cred în întâlnirea cu Domnul lor.” (Coran, 30:8)

Și a mai spus Allah Preaînaltul: „Oare nu văd ei Împărăția Cerurilor și a Pământului și [toate] lucrurile pe care le-a creat Allah...” (Coran, 7:185)

Totul este la zi, actualizat: dovada directă a Originatorului!

5- La ce se referă dovezile grijii și ale perfecțiunii?

R: Dovezile grijii și perfecțiunii se referă la faptul că:

Tot ceea ce există, de la quarci (cel mai mic material observat care alcătuiește structurile atomice) și până la galaxii, are un grad de complexitate funcțională.

Adică îndeplinește o funcție specială și o sarcină specifică.

Și fiecare complexitate funcțională din natură este o superfluitate a existenței.

Existența este în ordine.

Iar complexitatea în ceea ce există este o superfluitate a simplei existențe.

Totul în jurul tău este conceput pentru a îndeplini o anumită funcție.

Așadar, totul în jurul tău are o complexitate funcțională.

O complexitate funcțională este o dovadă de creare și grijă.

Deci trebuie să existe un Creator.

De exemplu, „becul electric”. El reprezintă o complexitate funcțională.

Becul electric este compus din:

- 1- Filament;
- 2- Firul de contact: conduce electricitatea la filament;
- 3 - Gaz inert la joasă presiune - protejează filamentul, dar nu are legătură cu el sau cu electricitatea;
- 4- Balon de sticlă: previne intrarea aerului sau ieșirea gazului inert, altfel filamentul va fi ars;
- 5- Soclul filetat: conectează lampa la pedestal și creează o cale pentru curentul electric.

Aici, becul este un sistem complex care nu poate fi simplificat și, prin urmare, are o semnificație mentală inițială de măiestrie elaborată.

Cel care neagă fabricarea perfectă a becului electric sau presupune că a apărut întâmplător este cel care cere dovada!

Cel care a făcut becul cunoaște semnificația electricității, căile acestuia, utilitatea becului și sensibilitatea filamentului. Prin urmare, prezența becului este un indiciu direct că el are un creator și că a fost creat intenționat și nu din pură întâmplare pentru că există becuri care sunt complet diferite!

Cu același grad de gândire rațională, aflăm că un lucru complex din punct de vedere funcțional precum un om are un Creator.

Becul este format din 5 componente...

În timp ce ființa umană are în fiecare dintre celulele sale 4 miliarde de componente.

4 miliarde de componente „litere” alcătuiesc funcțiile unui organism. El se numește cod genetic, genom sau ADN, iar aceste litere sunt situate în nucleul fiecăreia dintre celulele tale.

Dacă tu crezi că cele 5 componente ale becului au un creator și tu nu ai un creator, atunci aceasta este problema ta.

„Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?”
(Coran, 52:35)

Totul în jurul tău este complex și nu există nimic în natură, în atom sau în corpul tău fără să aibă un anumit grad de complexitate funcțională.

Complexitatea funcțională și funcția fiecărui atom și a fiecărei particule este prezentă în tot ceea ce există în Univers.

Allah Preaînaltul a spus: „Cu adevărat, în facerea Cerurilor și a Pământului, în schimbarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mări cu ceea ce le folosește oamenilor, în apa trimisă de Allah din Cer, cu care a înviat Pământul, după ce a fost mort, și a răspândit pe el vietățile, în schimbarea vânturilor și norilor supuși dintre Cer și Pământ sunt semne pentru niște oameni care pricep.” (Coran, 2:164)

Există multe versete despre acest subiect.

Și va înțelege doar cel care își va folosi mintea. „...Dar nu cugetă astfel decât cei dăruiți cu judecată” (Coran, 3:7)

Cel care își folosește intelectul și se uită la viață (dovada creației) și la funcțiile lucrurilor existente (dovezile grijii și ale perfecțiunii) va deduce validitatea rațiunii semnificației Creatorului!

6- De ce oamenii și alte viețuitoare nu provin din proto-organisme foarte simple?

R: Iată două probleme:

Prima problemă: nu există nici măcar o singură dovadă observațională a transmiterii unui tip de ființă vie de la una la alta, tot ceea ce există nu este decât acest ipotetic salt uriaș pe care oamenii l-ar fi făcut de la ființele primitive.

Cum poate un ateu să creadă în această presupunere care este lipsită de orice dovadă directă și să refuze gândirea rațională religioasă?

A doua problemă: Conform conceptului de set minim de gene, niciun organism, oricât de simplu, nu poate fi redus la mai puțin de 200 de gene.

Iar numărul minim de gene este cantitatea minimă de gene fără de care niciun organism nu poate supraviețui!

Nu ar exista organism viu dacă numărul de gene ar fi mai mic decât minimul cu unu.

O genă este o fâșie informațională care conține un număr mare de coduri genetice, care codifică informația.

Există un număr minim de gene necesare vieții, astfel încât avem un grup de gene pentru energie deoarece nu există viață pentru un organism fără energie, un grup de alte gene pentru hrană, alte gene pentru reproducere, altele pentru funcțiile de bază ale vieții și așa mai departe!

Cercetătorii au calculat numărul minim de gene necesare vieții și au stabilit că acesta nu poate fi mai mic de 200.

Institutul Craig Venter a concluzionat că numărul minim de gene nu poate fi mai mic de 382 de gene.⁽¹⁾

(1) Institutul Craig Venter a făcut un studiu pentru a găsi toate genele esențiale a Mycoplasmei genitalium prin mutageneza globală a transpozoniilor. Drept rezultat, au descoperit că sunt esențiale 382 din 482 de gene care codifică proteine.

Cercetătorii au descoperit că Mycoplasma, cel mai precis organism viu care a existat vreodată pe Pământ, are 468 de gene.

Dacă lumea este doar un sistem fizic și este doar materie, atunci trebuie să începem de la gena zero dacă vrem să trecem de la hidrogen la oameni!

Dar știința ne spune că nu există gene zero, fie că este vorba de o genă sau chiar o sută de gene. Știința spune: avem nevoie minimum de un set uriaș de informații, altfel organismul nu ar fi apărut de la bun început.

Nu există nimic primitiv în natură, fiecare sistem a început în mod fascinant și independent!

Fascinația va rămâne în sistemul informațional care codifică ființele înainte ca acestea să apară. Această fascinație va rămâne întotdeauna o stăvilă în fața ateismului și în fața celor care neagă creația divină!

Aveți 4 miliarde de bucăți specializate de informații- acele informații conținute în nucleul fiecăreia dintre celulele voastre - pentru a produce funcțiile vitale.

Ateul își imaginează că există creaturi care au pornit de la gena zero, dar teoria genelor minime a ajuns să elimine acest vis.

Organismele vii au apărut din start funcționale și complexe, altfel nu ar fi apărut de la bun început.

7- Care sunt exemplele de dovezi ale grijii și ale perfecțiunii?

R: Exemplele sunt nesfârșite.

Toate registrele Pământului nu le-ar putea cuprinde.

„Și de s-ar schimba în calemuri toți copacii de pe pământ iar marea [ar fi cerneală] de s-ar vărsa în ea șapte alte mări [de

cerneală], cuvintele lui Allah tot nu s-ar termina. Allah este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].” (Coran, 31:27)

Fiecare atom din Univers este un indiciu al grijii pe care o cunoaștem astăzi sau despre care vom ști mâine.

A- Insulina, hormonul care deține rolul principal de a facilita pătrunderea glucozei în celule, pentru utilizarea ei ca sursă primară de energie în desfășurarea proceselor metabolice, este secretată de pancreas în aceeași cantitate ca și cantitatea de zahăr ingerată.

B- Forța inimii de pompare a sângelui este echivalentă cu energia necesară mușchilor în funcție de efortul depus.

C- Orificiile stomacului, astfel încât mâncarea nu se întoarce în gură și omul nu este vătămat.

D- Orificiile de excreție pentru ca hainele tale să nu se murdărească în niciun moment.

E- Oasele craniului tău nu se contopesc decât după naștere, deoarece dacă ele ar fi fost contopite, fătul nu ar fi putut coborî din pântecul mamei sale decât după ce acestea s-ar fi rupt.

F- Toți axonii nervilor tăi, care transmit semnale electrice, sunt acoperiți de un strat izolator, așa cum izolăm firele electrice, astfel încât semnalul electric să nu fie răspândit, pierdut sau perturbat.

G- Electronul se rotește în jurul nucleului cu o viteză de 1000 de Km pe secundă, altfel ar cădea în nucleu din cauza forței de atracție cu nucleul pozitiv și Universul s-ar fi prăbușit înainte de a fi format, iar aceasta este viteza ideală pentru formarea atomului.

H- Atunci când doi atomi de hidrogen fuzionează, 0,007% din masa hidrogenului se transformă în energie, iar dacă

această masă ar fi 0,006% în loc de 0,007%, protonul nu ar fuziona cu neutronul, iar Universul ar rămâne doar hidrogen. De asemenea, restul elementelor nu ar apărea, chiar dacă masa la o energie ar fi transformată la 0,008% în loc de 0,007%, coalescența ar fi foarte rapidă, ceea ce ar duce la dispariția imediată a hidrogenului din Univers, făcând viața imposibilă. Numărul trebuie să fie cuprins între 0,006% și 0,008%.

I- Masa electronului reprezintă 0,2% din masa neutronilor, aceasta fiind masa standard pentru formarea unui atom.

J- După germinare, mugurii se îndreaptă direct spre sursa de lumină, iar rădăcinile merg în jos, unde mugurii sunt hipersensibili la lumină. Toate informațiile de care au nevoie pentru a-și face treaba sunt codificate în interiorul seminței și există hormoni care controlează creșterea superioară și laterală a plantei, precum și direcția rădăcinilor. Toate acestea sunt, de asemenea, codificate în interiorul seminței.

K- Tu mănânci fructe delicioase și apoi arunci sămânța uscată și fără gust, permițându-i aceluia fruct să-și transmită genele. Fructul îți oferă un gust delicios în timp ce își ascunde genele, originea vieții sale, în inima seminței uscate care nu te ispitește. Atunci când sunt disponibile condițiile potrivite, această sămânță începe să formeze un pom fructifer cu ramurile, crenguțele și rădăcinile sale. Toate acestea se întâmplă în plante care nu sunt conștiente de ele.

L - Cine a controlat informațiile pentru acel fruct mut și surd și cine a controlat cantitatea de zahăr din el după bunul tău plac?

M- Cine a făcut sămânța neplăcută la gust, pentru ca tu să renunți la ea și să o arunci?

N- Cine a înzestrat sămânța cu informațiile genetice suficiente pentru a crea o nouă plantă cu toate funcțiile ei?

O- Ni s-a arătat recent că inerția în care trăim fericiți este produsul masei Universului ca întreg.

Ce înseamnă inerție?

Dacă tu conduci o mașină și mașina se oprește brusc, ce se întâmplă?

Te duci în față! Nu-i așa?

Aceasta este inerția.

Dacă inerția ar fi mai mică decât este acum, cea mai simplă adiere de vânt ar mișca stâncile și pietrele, iar noi am fi constant loviți de tot felul de lucruri!

Dacă inerția ar fi mai mare decât este acum, nu ne-am putea mișca degetele.¹

Inerția depinde de masă.

Ceea ce i-a surprins pe fizicieni este că masa Căii Lactee, Galaxia care conține sistemul nostru solar, participă la controlul inerției cu doar 0,1 milioane, în timp ce masa Pământului controlează inerția doar cu 0,001 milioane.

Inerția perfectă din care trăim și prin care ne exercităm toate activitățile, este produsul sumei energiei întregului Univers.

„Noi nu am făcut în deșert Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele. Aceasta este bănuiala celor care nu au crezut. Dar vai necredincioșilor pentru Focul [care-i așteaptă]!” (Coran, 38:27)

Și cu cât știința s-a dezvoltat mai mult, cu atât au apărut miracolele înțelepciunii și subtilitățile creației!⁽²⁾

(1) Destinul Naturii: Modul în care biologia dezvăluie scopul Universului, de Michael Denton.

(2) Acest subiect a fost discutat în detaliu de Michael Danton în cartea sa: „The Fate of Nature”, tradusă în publicațiile lui Al-Katib.

Q- Dacă ar fi să discutăm despre ochi și văz:

Acest har este de neprețuit „Oare nu i-am dat lui doi ochi”
(Coran, 90:8)

Rezoluția ochiului este echivalentă cu 576 mega-pixeli.

Ochiul conține cel mai pur cristalin din lume.

Dimensiunea fotoreceptorului din retină nu depășește o jumătate de milimetru pătrat și distinge între zece milioane de nuanțe, de dimensiuni diferite. Este o creație divină absolut miraculoasă.

În momentul în care privești la ceva, iar lumina ajunge pe retină, au loc câteva procese chimice complexe care, în cele din urmă, generează un semnal electric. Acest semnal este transmis de la retină, prin nervi, la creier, care îi interpretează frecvența drept imagine, de parcă ar avea un dicționar care transformă semnalul electric într-o imagine.

Ce lucru uimitor!

Imaginați-vă: acest creier se află în interiorul unei cutii osoase întunecate, aceasta fiind craniul.

Doar curenții electrici ajung la creier.

Cum interpretează creierul acest semnal drept vedere?

Cum ți-a dat creierul viziunea?

Acest miracol se întâmplă într-o clipă. Tu doar deschizi ochii și privești!

Același lucru este valabil și pentru auz:

Pe măsură ce vibrațiile sonore ajung în timpanul tău, ele sunt transformate din vibrații sonore în mișcare mecanică. Această mișcare mecanică este apoi transmisă prin trei oase minuscule din urechea medie către urechea internă, care o transformă în impulsuri nervoase electrice.

Aceste impulsuri nervoase electrice vor fi apoi transmise din urechea internă către creier, astfel încât creierul va începe să le distingă drept sunete, iar tu le vei putea auzi! „Allah v-a scos pe voi din pântecele mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva, și v-a dat vouă auzul și văzul și inimile, pentru ca voi să fiți mulțumitori.” (Coran, 16:78)

Imaginați-vă că, pentru a distinge cu precizie toate aceste semnale, creierul primește în fiecare moment mii de semnale electrice fie de la ochi, urechi, fie prin atingere, gust, miros sau de la diferite părți ale corpului. „Aceasta este creația lui Allah! Arătați-mi Mie ce au creat aceia pe care [i-ați luat] în locul Lui. Dimpotrivă, cei nelegiuți sunt în rătăcire învederată.” (Coran, 31:11)

„...[Acesta este] lucrul lui Allah, care a făcut totul desăvârșit. El este Bineștiutor a ceea ce faceți voi.” (Coran, 27:88)

Cine poate număra binecuvântările lui Dumnezeu?

Gândește-te la fiecare articulație și la fiecare os din corpul tău care îți permite să te miști!

Gândește-te la articulațiile moi care îți permit să te miști fără ca oasele tale să se frece între ele și fără să se erodeze! Dumnezeu a pus în aceste articulații un lichid uleios asemănător cu uleiul care se pune în joncțiunile aparatelor.

Gândește-te la binecuvântările lui Dumnezeu și fii recunoscător pentru ele.

Binecuvântările lui Dumnezeu sunt nenumărate „Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în Ceruri și câte sunt pe Pământ și v-a copleșit pe voi cu binefacerile Sale – atât cele văzute cât și cele ascunse?...” (Coran, 31:20)

8- Unii atei critică dovezile grijii, spunând că există lucruri care nu sunt ideale, precum: boli și cutremure?

P - Conform ateiilor, absența lucrurilor perfecte din Univers nu neagă existența perfecțiunii.

Ea confirmă astfel existența perfecțiunii în Univers.

Dacă nu ar exista deloc perfecțiune, ateul nu și-ar da seama de existența lucrurilor imperfecte.

Cum poți să vorbești de un defect în design într-o lume fără design?

În ceea ce privește ceea ce ei descriu drept imperfect, aceasta este o lipsă de cunoaștere sau un eșec de a percepe înțelepciunea lucrurilor.

Credincioșii nu spun că Universul este perfect, astfel încât să nu apară calamități în el.

Poziția ateului este asemănătoare cu a celor care neagă măiestria navei spațiale deoarece există o cantitate imensă de materiale petroliere în ea, care pot exploda în orice moment!¹

A fost creat Universul pentru a fi etern? Am fost noi creați pentru a fi zei?

Sau mai degrabă, am fost creați pentru a fi afectați atât de bine cât și de rău? „...Noi vă încercăm cu răul și cu binele, în chip de ispită, și la Noi vă veți întoarce.” (Coran, 21:35)

Binele și răul, precum și fiecare încercare fac parte din înțelepciunea și voința divină.

(1) Teza de doctorat „Fenomenul criticii religiei în filosofia modernă”, de doctor Sultan Al-Amiri.

9- Ce împiedică o cauză materială să creeze Universul? De exemplu o altă civilizație sau altceva? De ce Dumnezeu etern în mod special?

R: Există o regulă stabilită de savanții musulmani în urmă cu mai bine de o mie de ani, care spune că: „Ordinea creatorilor duce în mod necesar la neapariția acțiunilor.”¹

Un lanț de creatori înseamnă existența mai multor creatori, adică o civilizație precedată și înfăptuită de altă civilizație, precedate și înfăptuite de altă civilizație și așa mai departe.

Un astfel de lanț duce în mod necesar la lipsa unei acțiuni.

Lipsa acțiunilor, adică absența unor creații precum Universul, omul și alte creaturi.

Un lanț de creatori duce la neapariția Universului și a vieții.

Dacă o civilizație depinde de civilizația precedentă care a înfăptuit-o, iar cealaltă civilizație depinde de cea precedentă și tot așa până la infinit, atunci nici această civilizație, nici cea care o precede și nici cea care le precede nu vor lua naștere și nu va apărea nici viața, nici nimic.

Dacă fiecare civilizație depinde de o civilizație precedentă, atunci nicio civilizație nu va lua naștere și nici viața nu va apărea.

Trebuie să existe un Creator, care a creat primul totul!

Dacă există un lanț infinit și fiecare verigă a sa depinde de cea de dinaintea ei, atunci nu va exista nicio creație, nicio ființă, deoarece creatorul va depinde de un creator precedent, iar predecesorul său va depinde de un altul precedent și tot așa mai departe și deci, nu va exista nimic.

(1) Teza de doctorat „Fenomenul criticii religiei în filosofia modernă”, de doctor Sultan Al-Amiri.

Lanțul trebuie să se oprească la un moment dat.

Aici afirmăm cu tărie existența primului Creator care nu este precedat de nimic!

10- Dacă înțelegem și cunoaștem legile care guvernează Universul și cunoaștem foarte bine cauza cutremurelor, de ce avem nevoie de Creator?

R: Un ateu presupune că legile sunt suficiente pentru crearea și apariția Universului. Unii atei consideră că legea gravitației este suficientă pentru formarea Universului chiar dacă, luând în considerare autorul acestei legi, această afirmație nu poate fi confirmată sau validată.

Indiferent de aceste axiome simple, legea gravitației nu face ca mingea de biliard să se rostogolească!

Legea în sine nu are capacitatea de a crea un lucru atunci când acesta nu există deja.

Legea gravitației nu va crea o minge de biliard, ci o va muta doar dacă este lovită cu un tac.

Legea gravitației nu este o afirmație independentă, ci mai degrabă o descriere a unui eveniment natural.

Legea gravitației nu va mișca mingea de biliard fără ca o forță să o împingă, prin tac. Doar în acest caz bila de biliard se mișcă, iar efectul legii gravitației devine vizibil.

Dar un ateu susține că existența legii gravitației este suficientă pentru a crea o bilă de biliard, un tac de biliard pentru ca bila să se miște!

Ce este mai rațional și mai logic să fie motivul apariției acestui Univers: Creatorul sau Legea?

În același mod, legile arderii interne ale unui motor de mașină nu vor crea un motor de mașină.

Legile arderii interne nu sunt suficiente pentru a face ca motorul unei mașini să funcționeze. Este nevoie de benzina care dă energie și trebuie să existe o scânteie pentru ardere, iar înainte de aceasta trebuie să existe motorul. Doar astfel apar legile arderii interne și motorul funcționează!

Nu este rezonabil să presupunem că legile arderii interne sunt suficiente pentru a crea motorul, scânteia de ardere, benzina, șoferul și drumul.

Ideea că legile sunt suficiente pentru a explica apariția Universului nu este una rațională.

Mai mult, această idee ne va introduce în lanțul creatorilor pe care l-am explicat anterior. Cine a creat această lege și cine l-a creat pe înfăptuitor, iar dacă ei susțin că este o altă lege, vom intra în lanțul creatorilor care prevede că nu va apărea nicio lege sau vreo ființă.

11- Ce împiedică ca sursa Universului să fie șansa?

R: A spune acest lucru despre șansă înseamnă ignorarea originii șansei deoarece șansa are două condiții inseparabile.

Ele sunt: timpul și locul.

Șansa necesită un moment în care să facă impact.

Și necesită un loc în care să-și producă efectul.

Cum putem spune că șansa a jucat un rol în crearea Universului, dacă Universul nostru nu a venit de nicăieri?

Cum apare efectul șansei fără ca șansa în sine să existe?

Cum poate produce șansa un efect înaintea ca ea, timpul și locul să existe, condițiile de bază ale șansei?

12- Cum îi răspundem unui ateu care spune că Universul este etern?

R: Conform celei de-a doua legi a termodinamicii, este imposibil ca Universul să fie etern.

Pentru a explica această lege, luăm acest exemplu: dacă ai avea în cameră o cană cu apă fierbinte, căldura s-ar deplasa de la apa fierbinte în atmosfera camerei până când temperatura camerei va fi egală cu temperatura paharului. Aceasta este a doua lege a termodinamicii, care spune că, de-a lungul timpului, energia curge de sus în jos.

Această lege se desfășoară în tot ceea ce există în Univers, în fiecare moment de timp și va continua să se desfășoare până când temperatura Universului va fi aceeași. Atunci când totul din Univers va avea aceeași temperatură, ceea ce este cunoscut sub numele de „moartea termică a Universului” va avea loc și el va deveni suspendat - mort termic -. De fapt Universul se află acum într-o stare mai mică decât entropia maximă și nu a ajuns încă la moartea termică, deci nu este etern, ci mai degrabă are un început fix cu care au apărut timpul și spațiul.

S-a dovedit conform aceleiași legi că Universul a început la un minim de entropie, iar aceasta înseamnă că apariția lui a fost fără un exemplu anterior.

Aceasta este o lege științifică pe de o parte, în timp ce ateismul este în întregime pe de altă parte.

13- De ce legea cauzalității nu I se aplică Creatorului? Sau cu alte cuvinte: Cine l-a creat pe Creator?

R: În primul rând, Creatorul nu Își aplică Lui legile făcute pentru creațiile Sale, iar acest lucru este de la sine înțeles.

Altfel, am fi spus: Cine a gătit bucătarul?

Și cine a aplicat vopseaua?

Este evident faptul că Creatorul este Creatorul timpului și al spațiului și Lui nu I se aplică nicio lege deoarece El este Cel care a creat legile!

În al doilea rând, tot ceea ce se întâmplă are un eveniment. Acest lucru este adevărat, dar în ceea ce privește Creatorul: „...Nu este nimic asemenea cu El...” (Coran, 42:11)

În al treilea rând, Creatorul nu este întâmplător - mai degrabă este etern - deci cum putem spune cine l-a creat?

În al patrulea rând, Creatorul trebuie să fie etern, altfel am ajunge la problema „lanțului de creatori care duce în mod necesar la neapariția acțiunilor”.

14- Universul este imens. Cum putem noi, atât de mici, fi un centru în acest Univers gigant?

R: Ateul face o presupunere complicată, spunând: Deoarece Universul este imens, atunci omul nu este un centru în acest Univers!

Această presupunere se bazează pe premisa: Întrucât ferma este mare și proprietarul său este prea mic pentru ea, atunci nu el este proprietarul!

Nu este deloc vorba de dimensiune.

Valorile morale fără o dimensiune materială este cel mai mare criteriu în diferențierea dintre oamenii cei mai buni și cei mai răi.

Oamenii își cântăresc moralitatea.

Dimensiunile nu sunt standard!

Să dăm acest exemplu: Dacă am avea un rege și acest rege i-ar fi scris într-o carte niște porunci și sfaturi fiului său, ar fi posibil ca un oponent să vină și să spună: Cum poate un rege care posedă milioane de acri și terenuri vaste să aibă grijă de fiul său care nu are aceeași dimensiune și greutate precum terenurile deținute de acest rege?

Allah are idealul.

Este aceasta o obiecție rezonabilă?

Problema nu este nici dimensiunea, nici greutatea.

Atunci nu începe acest Univers dintr-un punct mai mic de miliarde de ori decât vârful unui ac, așa cum au decis toți fizicienii din lume?

Deci dimensiunea este relativă.

Atunci ce i-ar face rău unui ateu dacă Dumnezeu creează ceea ce dorește El, în modul în care dorește El?

Are Dumnezeu o lipsă de resurse pentru a consuma doar atât cât este nevoie?

Mult mai Măreț este Allah peste acestea!

Dar suntem cu adevărat în centrul Universului?

Da, omule, tu ești centrul acestui Univers prin poruncă divină.

Porunca divină este religia.

Religia este responsabilitatea care ți-a fost încredințată și cel mai mare test pe care trebuie să îl parcurgi.

Ție, omule, ți se cere slujirea lui Dumnezeu Cel Atotputernic și astfel, vei fi centrul acestui Univers.

Tu ești cel capabil să faci bine și să lași răul, capabil să crezi sau să nu crezi.

Știm cu toții că este greu și dificil, fie că ne place sau nu!

Fie că un om este ateu, credincios sau agnostic, cu toții știți că au o datorie și o conștiință morală care le spune să facă bine și să nu facă rău!

Suntem în centrul acestui Univers poruncit!

De asemenea, suntem în centrul acestui Univers perceptiv și cognitiv. Suntem conștienți, raționali, cunoaștem realitatea existenței noastre și realitatea Universului din jurul nostru și înțelegem foarte bine sensul existenței noastre.

Noi suntem cei care vor fi trași la răspundere!

Avem capacitatea de a alege între credință și necredință și să îndeplinim ceea ce ni s-a poruncit.

Suntem în centrul acestui Univers „Cu adevărat, Noi am propus Cerurilor, Pământului și munților Sarcina de a purta povara Adevărului, dar ele au refuzat să o poarte și le-a fost teamă de ea [de pedeapsa lui Allah], însă s-a încărcat omul cu ea, căci el este tare nedrept [față de el însuși] și tare neștiutor.” (Coran, 33:72)

15- Unii atei spun: Există multe planete și, prin urmare, conform teoriei probabilităților, este firesc să existe o planetă potrivită pentru viață... Este corectă această inferență?

R: Care este relația dintre existența a mai multor planete și critica la adresa dovezii Creatorului?

Problema nu este materia primă.

Doar pentru că sunt într-un loc cu multe legume, fructe și animale, nu înseamnă că ar trebui să apară brusc în fața mea o oală cu mâncare gata gătită. Problema nu este materia primă!

De asemenea, nu înseamnă că, dacă există nisip în deșert, eu aș putea să găsesc procesoare digitale și cipuri electronice peste tot în deșert!

Problema nu este materia primă.

Simpla prezență a unui grup de planete nu este suficientă pentru ca una dintre ele să fie la fel de perfecte precum Pământul.

Problema este stăpânirea, creația și măiestria „...[Acesta este] lucrul lui Allah, care a făcut totul desăvârșit...” (Coran, 27:88)

Prezența altor planete nu justifică existența vieții pe Pământ.

Existența altor planete nu justifică existența unui cod genetic în interiorul tău, format din patru miliarde de litere care îți controlează toate funcțiile, organele și hormonii!

Viața este cunoscută, nu materia.

Dacă aș fi mers împreună cu un ateu pe o planetă și am fi descoperit un dispozitiv complex care funcționează cu o precizie impresionantă, dar nu am fi înțeles, deocamdată, modul de funcționare al acestuia, am putea nega existența producătorului acestui dispozitiv doar din cauza dimensiunii uriașe a planetei pe care ne aflăm?

Intuiția ne îndeamnă pe mine și pe ateu să spunem că Cel Atotputernic este Creatorul.

Cel care neagă această intuiție, cel care neagă cele existente este cel care trebuie să aducă dovezi, nu cel care le acceptă!

Ateul este cel care cere dovezi, nu credinciosul!

Ateul agnostic Carl Sagan a scris un roman intitulat „Contact”, în care povestește cum oamenii de știință caută inteligența extraterestră.

În acest roman fictiv, oamenii de știință descoperă o serie lungă de numere prime, venite din Spațiul Cosmic, iar pentru că această secvență inițială are o anumită valoare matematică, care indică un fel de acordare, aceasta a fost o dovadă suficientă pentru a concluziona că acest mesaj vine de la o altă civilizație care încearcă să comunice cu noi!

Gluma este că acest Carl Sagan este un agnostic celebru, dar mintea lui își asumă meritul pentru faptul că ordinea și complexitatea unei mici litere reprezintă dovada creației!

O simplă serie de numere prime care ar putea atesta prezența unei civilizații uriașe. Cum atribuiți cele patru miliarde de litere din interiorul fiecărei celule a corpului vostru, din care, dacă ar fi lipsit o literă, s-ar fi produs o catastrofă? Cum atribuiți toată această perfecțiune ciudașenilor iraționale ale ateilor?

Nu este rațional să recurgi la eschivări pentru a împiedica interpretarea fenomenului în cadrul său semantic, împotriva Creatorului «Spune: „Priviți la cele care sunt în Ceruri și pe Pământ!” Însă nici semnele și nici prevenitorii nu sunt de ajuns pentru un neam [al celor] care nu cred!» (Coran, 10:101)

16- De ce nu pot exista mai mulți Creatori?

R: Dumnezeu Atotputernicul a spus: „Dacă s-ar afla în ele [în Ceruri și Pământ] alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate.” (Coran, 21:22)

Existența unui Dumnezeu pe lângă Dumnezeu necesită pluralitate, iar pluralitatea necesită lipsă.

Iar lipsa Creatorului, Dumnezeu să ne ferească, atrage după sine nesiguranța Universului și posibilitatea ca acesta să se prăbușească, precum și corupția Universului.

Nu există nicio garanție pentru supraviețuirea Universului dacă lipsește Dumnezeu!

„Dacă s-ar afla în ele [în Ceruri și Pământ] alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate. Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, Care este mai presus decât ceea ce spun ei.” (Coran, 21:22)

Creatorul este departe de nevoi și de lipsuri. El, Slavă Lui, este Atotsuficient, Atotputernic.

Mai mult, dacă ar exista doi sau mai mulți zei, atunci ar fi mai mare posibilitatea unui conflict decât posibilitatea unei compatibilități, deoarece mai mulți zei înseamnă mai multe voințe, iar multiplicitatea de voințe înseamnă sărăcirea tuturor, iar aceasta atrage după sine stricăciunea Cerurilor și a Pământului.

Instinctul omului este să creadă că există doar un singur Dumnezeu, iar dacă o persoană fizică sau non-fizică se uită la acest Univers, el l-ar percepe ca fiind conceput de un singur Creator, deoarece acesta este instinctul natural.

17- De ce religia?

R: Cel mai înverșunat ateu crede că onestitatea este mai bună decât minciuna, nu?

Cel mai înverșunat ateu crede că onestitatea este mai bună decât trădarea, nu-i așa?

Aceștia sunt termeni care nu sunt din această lume și nu există nimic în lumea materială care să le justifice sensul.

Care este sensul onestității?

Ce înseamnă încredere?

Dacă am analiza atomul, am detecta semnificații precum: adevăr sau minciună?

Dacă am observa fizica galaxiilor sau chimia hormonilor, am observa onestitate sau trădare?

Acești termeni nu sunt din această lume materială.

Dar sunt termeni reali.

Mai degrabă, ei sunt unul dintre cele mai importante lucruri.

Valoarea unei persoane se bazează pe caracterul său, nu pe forma sa fizică, pe numărul de atomi sau pe nivelul de energie al celulelor sale.

Valoarea omului este dată de angajamentul său față de împuternicirea divină din interiorul său.

Această valoare nu are nimic în comun cu omul din lumea materială.

Există oameni buni și oameni răi.

Dar nu există munți buni și munți răi.

Nu există planete fidele și planete trădătoare.

Doar omul este preocupat de valoare, de scop și de existență.

Doar oamenii și djinii știu care este datoria lor.

Înțelegerea semnificației moralității este doar o parte din instinctul împuternicirii divine, aflat în fiecare dintre noi.

Religia este o necesitate pentru înțelegerea umană.

Religia este singura care justifică sensul moralității, de ce există și de ce simțim nevoia să aderăm la ea.

Singurul lucru care îi dă culoare moralității este religia.

Etica nu poate fi înțeleasă decât în cadrul împuternicirii divine.

Numai prin religie putem ști de ce aceasta se află înnăscută în oameni.

Prin religie, ne cunoaștem scopul existenței și știm că valorile morale la care simțim nevoia să aderăm fac parte din împuternicirea divină, chiar dacă nu le respectăm.

Religia este o necesitate a omului.

Nu este adevărat că tot prin religie știm de ce ne aflăm aici?

Și știm ce vine după moarte?

Și cunoaștem sensul existenței.

Și știm ce se cere de la noi în această viață?

Religia este necesară pentru a cunoaște cele mai importante preocupări umane.

Prin urmare, fără religie, întreaga lume s-ar transforma într-o orbire totală și într-un nihilism complet.

Ibn al-Qayyim (Dumnezeu să aibă milă de el) a spus: „Nu există nicio cale spre fericire și succes, nici în această viață, nici în Cea de Apoi, decât prin intermediul Mesagerilor și nu există nicio cale de a cunoaște binele și răul decât prin ei, iar aprobarea lui Dumnezeu nu vine decât prin intermediul lor.”⁽¹⁾

(1) Cartea Zad al-Ma'ad, 1-68.

Lumea este întunecată și blestemată, în afară de ceea ce luminează soarele religiei și soarele Mesajului, așa cum spune șeicul al-Islam Ibn Taymiyyah (Dumnezeu să aibă milă de el)⁽¹⁾.

Fără religie, nu se cunoaște scopul existenței, sensul și valoarea binelui.

Fără revelații, lumea se transformă într-o absurditate înspăimântătoare.

Când religia va dispărea și oamenii vor nega revelațiile, atunci omul se va transforma într-o risipă de stele, așa cum spune Carl Sagan, și într-o insectă, așa cum spune Sartre².

Într-adevăr, omul devine mizerie chimică, după cum spune Stephen Hawking⁽³⁾.

Profeția este singurul puls al existenței, iar fără profeție, cele mai minunate invenții și cele mai plăcute dorințe se transformă în groază!

Fără religie, lumea în toată frumusețea ei se transformă în fantome îngrozitoare.

Și dacă întrebați un ateu orice întrebare existențială, de exemplu: De ce suntem aici, în această lume sau ce se află după moarte

Fie se va sustrage de la întrebarea voastră, fie va fi complet tăcut.

(1) Majmue alfatawaa 19-93, 94.

(2) Sursă video: Malurile Oceanului Cosmic [Episod 1] O parte din noi știe că de acolo am venit. Ne dorim să ne întoarcem și putem să ne întoarcem deoarece Cosmosul se află și în noi. Suntem făcuți din materie spațială. Suntem un mijloc prin care Cosmosul să se cunoască. 06 min 04. Cât despre omul fiind o insectă, Sartre a menționat acest lucru în romanul său, „Greața”.

(3) Dintr-un interviu cu Ken Campbell despre realitatea rocilor: Dincolo de familia noastră, 1995.

Așadar, religia este o necesitate pentru a ne înțelege pe noi ca oameni și pentru a înțelege valorile morale. Este necesar să ne cunoaștem scopul existenței, cel de a-L adora doar pe Dumnezeu, aceasta fiind singura cale de salvare.

18- Ce împiedică această valoare morală să fie produsul unui creier sau al unei societăți?

R: Creierul este format din exact aceleași componente ca și lumea materială!

Indiferent de cât de complex ar fi creierul sau structurile materiale, suma zerourilor va fi întotdeauna zero.

Dacă materia nu cunoaște binele sau răul, atunci nici creierul!

Aici îi întrebăm pe atei: „Cum a apărut conceptul de bine și rău dacă întreaga lume materială este neutră din punct de vedere moral și nu cunoaște nici binele, nici răul?”

Și a doua întrebare: „Ce împiedică creierul să decidă anihilarea tuturor oamenilor de pe Pământ?”

Ce îl împiedică să-i închidă pe oamenii din rasele inferioare în cuști precum animalele?

Ce îl împiedică pe creier să-i anihileze pe cei bolnavi, pe cei cu dizabilități și pe cei din rasele inferioare, așa cum s-a întâmplat în programul de selecție naturală al naziștilor - Proiectul de Acțiune T4 -?(1)

Creierul nu are un răspuns la aceste întrebări.

Creierul este neutru din punct de vedere moral, deoarece este format din aceiași atomi ca cei ai Pământului.

Nu există nicio relație între creier și moralitate.

(1) https://en.wikipedia.org/wiki/Aktion_T4

Cât despre ideea conform căreia societatea ar fi sursa moralității, aceasta este o idee ciudată, deoarece principiile morale fac referire la om ca ființă umană și nu la societate.

Mai mult, societatea este una dintre aceleași componente ale materiei și, prin urmare, suma zerourilor va produce din nou doar zero. Așadar cum a produs, în primul rând, societatea principii morale care nu aparțin lumii materiale?

Dacă acest lucru este adevărat și am considera moralitatea ca fiind un produs al societății, atunci am putea spune că nașiștii au avut dreptate atunci când i-au exterminat pe ceilalți doar pentru că societatea a fost de acord cu acest lucru.

Atunci când oamenii s-au hotărât să-i judece în instanță pe nașiști, decizia lor s-a bazat pe faptul că moralitatea este absolută și nu este produsul societății, altfel acea judecată nu ar fi fost posibilă pentru că ei nu și-ar fi dat seama că nașiștii au făcut ceva greșit.

Moralitatea este independentă de societate. Prin urmare, ceea ce este corect este corect și într-o societate bună și într-o societate coruptă.

Ceea ce este rău este rău și într-o societate bună și într-o societate coruptă.

Moralitatea are un înțeles care depășește creierul și societatea.

19- Dacă civilizațiile au crezut de-a lungul timpului în mai mult de o divinitate, atunci de ce să credem doar într-un singur Dumnezeu?

R: Nu există altă divinitate prezentă în toate religiile decât Dumnezeu.

Dezacordul nostru cu restul religiilor vine din cauza faptului că acestea au luat pe lângă Dumnezeu și alte divinități, precum Iisus și Duhul Sfânt în Creștinism, Vișnu, Șiva și Brahma în Hinduism...etc.

Toate religiile cred în singurul Dumnezeu, care în opinia lor este Creatorul a tot ceea ce există.

Dar ele atribuie divinitate și altor entități, pe lângă Dumnezeu.

Până și politeiștii nu au luat idolii drept zeități în sine, ci aceștia L-au acceptat pe Dumnezeu ca fiind Creatorul, dar au considerat idolii a fi intermediari între ei și Dumnezeu. «Și dacă tu îi întrebi, cine a creat Cerurile și Pământul și a supus Soarele și Luna, ei răspund: „Allah!” Atunci cum de se lasă ei abătuți?» (Coran, 29:61)

Șeicul Islamului, Ibn Taymiyyah (Allah să aibă milă de el) a spus: „Cel care susține că politeiștii credeau că idolii au creat Universul, plantele și animalele sau că ei sunt cei care fac ploaia să cadă, este ignorant și neștiutor în ceea ce-i privește.”⁽¹⁾

Conform lui Will Durant, originea Hinduismului păgân se află în cele din urmă în credința în Dumnezeul Unic. El spune despre zeitățile hinduse: „Cele zeci de mii de zeități corespund cu zecile de mii de sfinți sanctificați de către Biserica Creștină. Minte hindusului nu socotește niciodată că acești zei, al căror număr este infinit, dețin suveranitatea supremă.”⁽²⁾

Raportul prezentat Guvernului Britanic din India în timpul ocupației britanice a Indiei spunea: „Concluzia generală la care a ajuns comitetul în cadrul cercetării este că majoritatea

(1) Majmu' al-Fatwa, vol. 1, p. 359.

(2) Povestea civilizației, Will Durant, Vol. 3, p. 209.

covârșitoare a indienilor au o credință fermă într-un singur Dumnezeu suprem.”⁽¹⁾

Dumnezeu este Unul Singur în toate religiile „...Domnul nostru și Domnul vostru este Unul singur...” (Coran, 29:46)

Idolii și zeii creați de oameni nu sunt altceva decât mijlocitori necredincioși pentru Dumnezeu. «...Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg...» (Coran, 39:3)

20- Este absurd ca o persoană să facă ceva de care nu are nevoie! Dumnezeu nu are nevoie de noi, așa că de ce ne-a creat?

R: Ideea că nevoia este egalată cu utilitatea este absurdă!

Este nevoie de înțelepciune, nu de utilitate.

Un medic bogat, cu o reputație bună, îi poate trata pe oameni fără a avea nevoie de nimic de la ei, dar îi tratează pentru a-i ajuta, iar noi nu spunem că ceea ce face el este în zadar!

Înțelepciunea și intenția din spatele actului nu gravitează în jurul ciclului nevoie/utilitate!

Un om poate să salveze un copil de la înec, fiindu-i milă de el și apoi să plece fără să aștepte laude din partea părinților, iar acțiunea lui nu va fi considerată a fi satisfacerea unei nevoi, ci mai degrabă un act nobil!

Nu asociați nevoia cu utilitatea!⁽²⁾

(1) Sursa anterioară.

(2) Teza de doctorat „Fenomenul criticii religiei în filosofia modernă”, de dr. Sultan Al-Amiri.

Allah Preaînaltul a spus într-un hadith Qudsi: „**O robi ai mei, dacă toți oamenii și djinnii, de la primul și până la ultimul, ar fi la fel de pioși precum cea mai pioasă inimă din toată omenirea, acest lucru nu Mi-ar mări Stăpânirea cu nimic. O robi ai mei, dacă toți oamenii și djinnii, de la primul și până la ultimul, ar fi la fel de păcătoși precum cea mai păcătoasă inimă din toată omenirea, acest lucru nu Mi-ar diminua Stăpânirea cu nimic. O robi ai mei, Eu socotesc și răsplătesc doar faptele voastre. Așadar, cel care găsește un bine, să-L preamărească pe Allah, iar cel care adoră pe altcineva în afară de El, nu se poate învinovați decât pe sine.**”

Și Dumnezeu este mai presus de toate lumile.

Efortul, străduința și faptele noastre nu sunt decât pentru noi înșine „Și cel care se luptă nu se luptă decât pentru sine. Cu adevărat, Allah nu se află în nicio nevoie de lumi [oameni, djini și toată creația Sa].” (Coran, 29:6)

Chiar dacă noi suntem ignoranți cu privire la înțelepciunea lui Dumnezeu în creația Sa, noi știm că aceasta există, iar ignoranța pacientului cu privire la înțelepciunea medicului nu înseamnă că deciziile medicului sunt absurde.

Cunoașterea înțelepciunii divine nu necesită înțelegerea tuturor dimensiunilor înțelepciunii, ci este suficientă înțelegerea doar a unora dintre ele!

Este suficient să știm că ni se încredințează adorarea lui Dumnezeu și cunoașterea existenței înțelepciunii divine: „Dimpotrivă, ei luaseră drept minciună ceea ce nu puteau cuprinde prin cunoașterea lor, căci nu le venise încă tâlcuirea lui” (Coran, 10:39).

Dumnezeu este Înțelept și ne-a creat conform Înțelepciunii Sale.

Numai Dumnezeu este vrednic de a fi adorat.

Numai Dumnezeu este vrednic de fi adorat, căci El este Creatorul care ne-a creat din nimic „O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei de dinaintea voastră, pentru ca voi să deveniți dreptcredincioși.” (Coran, 2:21)

Și El este Cel care ne-a călăuzit și Cel care a poruncit și a interzis „...Și nu este decât a Lui înfăptuirea și stăpânirea...” (Coran, 7:54)

Căci a lui Dumnezeu nu este numai Înfațuirea și Creatia, ci a Lui este și Stăpânirea și Porunca, iar nouă ni se poruncește prin porunca Sa, Slavă Lui.

Adorarea este dreptul lui Dumnezeu asupra robilor Săi, pentru că El este Cel care ne-a creat și ne-a călăuzit prin Mesagerii Săi, pentru a ne încerca și a ne arăta care dintre noi este mai bun în fapte. Adorarea este dreptul lui Dumnezeu asupra noastră. „Cel care a făcut moartea și viața, ca să vă încerce pe voi, [pentru a vedea] care dintre voi este mai bun întru faptă. Și El este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Ghafur [Iertător].” (Coran, 67:2)

Viața noastră lumească și cea de Apoi, precum și principiile noastre morale nu sunt corecte decât prin adorare. „...și împlinește Rugăciunea [As-Salat]! Într-adevăr Rugăciunea [As-Salat] împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit...” (Coran, 29:45)

Nu câștigăm Paradisul decât prin adorare, pentru că ea este salvare în Viața de Apoi și fericire în această viață.

Adorarea lui Dumnezeu Cel Atotputernic este obligatorie pentru noi și este pentru binele nostru, pentru că El este Creatorul nostru. Numai de noi depinde dacă o folosim în favoarea sau defavoarea noastră.

Paradisul este prețios, așadar cel care dorește Paradisul lucrează pentru el. Noi suntem cei care avem nevoie de El, Slavă Lui, cei care avem nevoie de a-L adora și El este Cel Bogat, cu mult deasupra noastră și a întregii Sale creații.

21- Cum îl putem cunoaște pe Dumnezeu?

R: Îl putem cunoaște pe Dumnezeu prin mai multe căi, dar vom menționa doar patru:

Prima cale: Îl cunoaștem pe Dumnezeu prin instinct

În mod instinctual omul știe că există un Creator care l-a făcut în această formă, cu aceste organe și într-o manieră perfectă și uimitoare.

De asemenea, prin inclinația sa naturală, omul știe că i se cere să recurgă la Creatorul său în adorare și, de asemenea, știe în mod instinctual că are nevoie de Creatorul său, Slavă Lui, în orice moment, iar acest sentiment de a avea nevoie de Dumnezeu crește în timpuri de necaz.

Oamenii îl cunosc pe Dumnezeu în mod instinctiv. Dumnezeu Atotputernicul a spus: „Ridică-ți fața ta spre Religia cea adevărată! [Urmează] Fitrah [monoteismul] lui Allah, după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah. Aceasta este Religia cea dreaptă, dar cei mai mulți oameni nu știu.” (Coran, 30:30)

Și a mai spus Dumnezeu Atotputernicul: „Și [spune] când Domnul tău a scos urmași din fiii lui Adam, din coastele lor și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, [spunându-le]: „Nu sunt oare Eu Domnul vostru?”. Ei au răspuns: „Ba da, mărturisim”, pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Învierii: „Noi nu am știut despre aceasta.” (Coran, 7:172)

Am avut inclinația naturală de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a-L adora înainte de a fi creați.

«Și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, [spunându-le]: „**Nu sunt oare Eu Domnul vostru?**”. Ei au răspuns: „**Ba da, mărturisim**”»

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus într-un hadis convenit:

Fiecare copil se naște cu înclinația naturală de a l se supune lui Allah [fitrah], [adică, de a fi musulman].

Cu toții ne naștem cu acest instinct, iar acest instinct îi este suficient unei persoane care dorește să accepte adevărul atunci când îi devine clar.

Și acest instinct nu poate fi negat nici măcar de cei mai necredincioși oameni, mai ales în momentele dificile. „**Și când răul vă va ajunge pe mare, răătăcesc departe cei pe care voi îi chemați, în afară de El. Dar după ce El vă mântuiește, aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți [de la El], căci omul este nerecunoscător**” (Coran 67:17)

Dacă un om se află în mare suferință și se simte condamnat, el Îl va chema doar pe Dumnezeu și va uita de alte divinități. Acest devotament față de Dumnezeu, în rugăciune, în vremuri de adversitate este motivat de înclinația naturală care există în fiecare ființă umană.

Eisenhower, unul dintre președinții americani și comandantul forțelor americane în Cel de-al Doilea Război Mondial, a spus după ce a văzut cum se întorc soldații la înclinația lor naturală în momente de mare pericol: „Nu există atei în tranșee.”⁽¹⁾

Dumnezeu nu poate fi negat în tranșee, în timpul războiului. Totul îi aparține lui Dumnezeu

(1) https://en.wikipedia.org/wiki/There_are_no_atheists_in_foxholes

A doua cale prin care îl cunoaștem pe Dumnezeu este intelectul: Îl cunoaștem pe Dumnezeu prin rațiune.

Dumnezeu Atotputernicul a spus: „**Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?**” (Coran, 52:35)

Din punct de vedere rațional există doar trei posibilități:

Prima: Am fost creați fără un creator, iar acest lucru este imposibil, deoarece cum putem fi creați fără un creator?

A doua: Noi înșine ne-am creat (sau noi sunt creatorii noștri), iar acest lucru este imposibil, deoarece cum ne-am putea crea înainte de a fi creați?

Rămâne a treia posibilitate: cea despre care versetul făcea referire și anume intuiția, inclinația naturală de a crede că avem un Creator care ne-a creat.

Îl cunoaștem pe Dumnezeu prin rațiune.

A treia cale de a-L cunoaște pe Dumnezeu este prin observarea creațiilor lui Dumnezeu:

Observarea creației lui Dumnezeu ne face conștienți de măreția lui Dumnezeu Cel Atotputernic «**Spune: „Priviți la cele care sunt în Ceruri și pe Pământ!”...»** (Coran, 10:101)

Cu cât ne uităm mai mult la perfecțiunea creațiilor lui Dumnezeu, cu atât Îl vom cunoaște mai mult.

Acesta este ceea ce am menționat anterior în cadrul dovezilor călăuzirii, a grijii și a perfecțiunii.

A patra cale de a-L cunoaște pe Dumnezeu este prin intermediul Mesagerilor:

Acesta este cea mai măreață cale de a-L cunoaște pe Dumnezeu Atotputernicul. Mesagerii i-au chemat pe oameni să-L adore pe Dumnezeu sau, cu alte cuvinte, i-au chemat pe oameni să se întoarcă la religia lor și să Îl adore pe Dumnezeu așa cum a poruncit El.

Mesagerii i-au îndrumat pe oameni pe calea adevărului și a mântuirii „[Noi am trimis] trimiși drept vestitori și prevenitori pentru ca oamenii să nu mai aibă nici un fel de scuză față de Allah, după trimiși. Iar Allah este ‘Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].” (Coran, 4:165)

Astfel că, oamenii nu vor avea nicio scuză în fața lui Dumnezeu în Ziua Judecății, pentru că acestora le-au fost trimiși Profeți și au fost martori la miracolele lor.

Dumnezeu Atotputernicul ți-a dat instinctul și intelectul prin care să Îl cunoști pe Creatorul tău și ți-a trimis Mesageri, așa că nu mai ai nicio scuză.

22- Există multe religii, de ce Islamul?

R: Islamul nu este o religie printre alte religii.

Islamul este credința tuturor profeților Vechiului Testament.

Islamul a venit cu scopul de a corecta religiile deviate și de a restaura credința monoteistă adusă de profeții Vechiului Testament.

Dumnezeu Atotputernicul spune: „El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care Ți-am revelat-o ție [Mohammed] și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Iisus: „Stabiliți religia și nu vă scindați!” Li se pare prea mare politeștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege [pentru aceasta] pe cei pe care El voiește și îi călăuzește către El pe cei care se căiesc.” (Coran, 42:13)

Islamul nu este o religie ca toate celelalte religii, ci este originea tuturor religiilor.

23- Ce este Islamul?

R: Islamul înseamnă supunere față de Dumnezeu Cel Atotputernic.

Dumnezeu Atotputernicul a spus: „Și cine este mai bun în religie decât cel care I se supune lui Allah în timp ce împlinește fapte bune și urmează religia lui Avraam cel drept întru credință? Și Allah l-a luat pe Avraam ca prieten apropiat.” (Coran, 4:125)

A te supune înseamnă a da ascultare lui Dumnezeu. Cel care face aceasta este cel mai bun dintre oameni în religie.

Dumnezeu Atotputernicul a spus: „...Și Domnul vostru este un Domn Unic. Deci supuneți-vă Lui! Și [o, Mohammed,] binevestește celor care se umilesc [înaintea Domnului lor],” (Coran, 22:34)

A te supune înseamnă a accepta Islamul, a te supune lui Dumnezeu.

Aceste versete arată faptul că Islamul înseamnă supunerea absolută față de Dumnezeul Atotputernicul și acceptarea respectării legilor Sale. Aceasta este esența și realitatea Islamului.

Islamul înseamnă supunerea față de Dumnezeu în ceea ce privește deciziile și legile Sale.

Islamul este religia lui Dumnezeu trimisă tuturor oamenilor. Dumnezeu Atotputernicul spune: „Cu adevărat [unica] religie acceptată de Allah este Islamul...” (Coran, 3:19)

Islamul este religia trimisă de către Dumnezeu, iar El nu acceptă urmarea altei religii. „Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” (Coran, 3:85)

Islamul este religia cu care Dumnezeu i-a trimis pe toți Profeții și Mesagerii. Chiar dacă legile lor au fost diferite, toți profeții au venit cu aceeași religie monoteistă, Islamul.

Dumnezeu Preaînaltul spune: «Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!”» (Coran, 21:25)

Nu mai există altă religie monoteistă, cu excepția Islamului.

Islamul este singura religie monoteistă în acest moment.

După moartea Profeților, oamenii au lăsat treptat monoteismul și au devenit politești, iar astăzi nu a mai rămas nicio religie monoteistă pură, cu excepția Islamului.

24- Poate răspunde Islamul la întrebările care au nedumerit mințile oamenilor, precum: De unde venim? De ce ne aflăm aici? Care este scopul nostru?

R: Islamul a răspuns la toate aceste întrebări printr-un singur verset din Nobilul Coran. Dumnezeu Preaînaltul a spus: „De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la Care veți fi voi întorși!” (Coran, 36:22)

De unde vin? Dumnezeu m-a creat.

Unde mă duc? Mă voi duce la Dumnezeu pentru a fi judecat pentru faptele mele.

De ce mă aflu pe acest Pământ? Pentru a-L adora pe Dumnezeu și pentru a fi încercat.

De ce să Îl ador pe Dumnezeu? Este firesc să Îl ador pe Dumnezeu Cel care m-a creat, deoarece aceasta este natura relației dintre un rob și Domnul Său. Un rob Îl adoră pe Dumnezeu, Creatorul Său.

(De ce să Îl ador pe Dumnezeu Cel care m-a creat?)

Următorul verset cuprinde răspunsul la cele mai importante trei întrebări ale omenirii. „De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la Care veți fi voi întorși!” (Coran, 36:22)

25- Cum pot ști că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un Mesager al lui Dumnezeu?

Multiplele dovezi ale miracolelor indică continuitate morală și certitudine deplină.

Aristotel este filozof ca urmare a tuturor lucrărilor sale, nu datorită unei singure propoziții spuse.

Hipocrate este medic ca urmare a tuturor reușitelor sale medicale, nu doar datorită unei singure operații.

În același mod, multiplele dovezi ale miracolelor primite de profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa) indică certitudinea deplină că el este un profet.

Dacă îi citești biografia, vei descoperi că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era atât de cunoscut pentru sinceritatea sa, încât nici măcar dușmanii lui nu l-au acuzat vreodată de minciună sau de imoralitate. Venirea sa a fost prezisă de către profeții veniți înaintea lui, cu sute de ani în urmă.

Ce se poate spune despre cel mai mare miracol pe care l-a adus, și anume Nobilul Coran?

Dumnezeu i-a provocat pe oameni să aducă ceva asemănător Coranului, sau măcar unui capitol din el, însă aceștia nu au putut.

Dumnezeu Atotputernicul a spus: „Și dacă nu o faceți - și nu o veți putea face...” (Coran, 2:24)

Nu au făcut-o și nici nu o vor face.

Coranul continuă să îi provoace chiar și pe cei mai elocvenți oameni, iar aceștia ezită să i se opună și să îl compare.

Dr. Abdullah Diraz (Allah să aibă milă de el) a spus: „Oare Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu se temea că această provocare îi va stârni și mai mult pe oameni?”

Și se vor întrece cu el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), luându-și toate măsurile de precauție; Și ce ar fi putut face Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dacă mai mulți oratori de-ai lor s-ar fi înțeleș să vină cu un discurs asemănător chiar și în unele aspecte cu cel al Coranului!

Dacă Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-ar fi putut constrânge și împiedica în vreun fel pe cei din timpul lui, cum ar fi putut face același lucru, însă, cu cei care urmau să se nască peste generații?

Aceasta este o aventură în care nu se angajează decât un om convins de valoarea sa, sigur pe el, și care își cunoaște propriul destin în urma revelației divine.”¹

Politeștii au văzut că lupta împotriva mesagerului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin armate și alianțe este mai ușoară decât acceptarea provocării Coranului. «Și cei care nu cred spun: „Nu plecați urechea la acest Coran, ci faceți zarvă pentru ca voi să biruiți!”» (Coran, 41:26)

Nici arabii și nici națiunile asupra cărora a fost transferată provocarea nu au venit cu nimic ce i-ar putea bucura pe atei.

1 „Veștile bune”, de dr. Abdullah Diraz (Allah să aibă milă de el) pg 44-45.

Al-Alusi (Allah să aibă milă de el) a spus: „Niciunul dintre ei nu a vorbit până astăzi și nici nu a venit cu vreo descriere sau vreun atribut.”

Jubayr bin Mut'im, care nu se convertise încă la Islam, a spus: „L-am auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) recitând Surat At-Tur în rugăciunea Magreb, iar când a ajuns la aceste versete: (35) „Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?” (36) „Sau au creat ei Cerurile și Pământul? Nu, ei nu cred cu convingere!” (37) „Sau sunt cu ei comorile Domnului tău? Sau sunt ei stăpâni?” (Coran, 52:35-37)

A spus: inima mea era pe punctul de a zbura (atunci când am înțeles la ce se referea).⁽¹⁾

Coranul conține secrete uimitoare ce pot atinge inima oricărui om.

Gândiți-vă cum s-au adunat soțiile politeiștilor în jurul casei lui Abu Bakr când el recita Coranul, iar ele erau atrase de recitare și bărbații din Quraiș s-au speriat.⁽²⁾

Prin urmare, delegațiile arabe au convenit că oamenii nu ar trebui să asculte Coranul, deoarece aceasta este singura modalitate de a rămâne în necredință.

Dr. Abdullah Diraz (Allah să aibă milă de el) a menționat că printre minunile Coranului face parte și revelarea versetelor sale în momente diferite de timp, iar apoi profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spune că unele versete au fost poziționate în locuri specifice între capitole, iar alte versete între alte capitole, iar uneori unele versete sunt de sine stătătoare la finalul

(1) Sahih al-Bukhari, 4854

(2) Sahih al-Bukhari, 3905

capitelor. El (Allah să aibă milă de el) a spus: „În momentul revelării Coranului, unele subiecte începeau să fie izolate de alte subiecte și treptat au format unități independente, apoi alte versete au fost revelate după ele, iar altele au fost adăugate, iar altele s-au suprapus, toate acestea conform poruncilor Mesagerului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care la rândul lui, a primit aceste porunci de la Dumnezeu.”

Dacă luăm în considerare nenumăratele momente ale revelării versetelor Coranului cel Nobil și observăm că această revelație era în general legată de circumstanțe și ocazii speciale, aceasta ne face să ne întrebăm despre momentul în care a avut loc procesul de organizare a fiecărui capitol într-o unitate independentă.

Ca și cum versetele din Coran ar fi precum bucăți ale unei clădiri antice, împrăștiate și numerotate, care urmează să fie asamblate într-un alt loc, în aceeași formă ca înainte, altfel cum poate fi explicată această aranjare sistematică și imediată în raport cu multe din capitole?

Dar ce garanție istorică poate obține o persoană atunci când elaborează un astfel de plan cu privire la evenimentele viitoare, cerințele lor legislative și soluțiile dorite pentru acestea, precum și forma lingvistică în care trebuie prezentate aceste soluții și compatibilitatea lor stilistică?

Nu concluzionăm că finalizarea acestui plan și realizarea lui în modul dorit necesită intervenția unui mare Creator, care are capacitatea de a stabili această coordonare dorită?⁽¹⁾

(1) Cartea „Introducere în Nobilul Coran”, de dr. Abdullah Diraz.

Coranul este un miracol în sine, independent de sinceritatea profeției lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Miracolele Mesagerului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt mai mult de 1000, iar cei care le relatează sunt dintre cei mai credincioși și drepecți oameni.

Acestora nu li s-a permis să mintă în relatările lor, așadar, cum ar fi putut ei să mintă? Ei știau că cel care minte, minte împotriva sa și va ajunge în Focul Iadului, așa cum a avertizat profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Unele dintre miracolele sale au fost văzute de mii de companioni, iar unele dintre ele au fost relatate de zeci de companioni, deci cum ar fi putut cu toții să mintă?

Un exemplu de miracol văzut de un grup mare de oameni se află într-un hadis binecunoscut al lui Hunayn al-Tuz', în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ținea o predică pe un trunchi de copac.

Acest hadis a fost relatat de companionii: Anas bin Malik, Jaber bin Abdullah, Abdullah bin Abbas, Abdullah bin Omar, Ubai bin Kaab, Abi Saeed, Sahel bin Saad, Aișa bint Abu Bakr și Umm Salama

Ar putea un număr atât de mare de companioni să se pună de acord pentru a minți?

Cu adevărat, unele dintre miracolele sale au fost văzute de mii de companioni, precum izvorârea apei dintre degetele sale. El și-a făcut abluțiunea cu ea, iar 1500 de companioni au băut din ea. Hadisul este mutauatir și este relatat de Al-Bukhari și Muslim.

Un alt miracol văzut de mulți companioni este hrănirea unei armate mari cu o cantitate mică de mâncare, care a fost înmulțită. Și Al-Bukhari a menționat miracolele înmulțirii mâncării de către Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în cinci locuri în cartea sa.⁽¹⁾

Dacă există dovezi cu privire la sinceritatea și miracolele sale, cum ar putea cineva să le nege?

Alte exemple ale miracolelor sale:

El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus într-o noapte că un vânt puternic va sufla și le-a interzis oamenilor să stea în picioare, dar un om s-a ridicat și vântul l-a luat pe sus, ducându-l departe.⁽²⁾

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost informat de moartea lui Negus în ziua în care acesta a murit și a spus patru takbir pentru el.⁽³⁾

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că Omar, Uthman, Ali, Talha și al-Zubayr (Dumnezeu să fie mulțumit de ei) nu vor muri în patul lor, așa cum mor oamenii obișnuți.

Mesagerul lui Dumnezeu (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a urcat într-o zi pe muntele Uhud, împreună cu Abu Bakr, Omar, Uthman, Ali, Talha și Al-Zubayr. Stânca s-a cutremurat sub picioarele lor, iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a spus muntelui

(1) Al-Bukhari (1217), Al-Bukhari (2618), Al-Bukhari (3578), Al-Bukhari (4101), Al-Bukhari (6452). Toate acestea sunt evenimente diferite, iar acesta este doar în Al-Bukhari.

(2) Sahih Muslim, 3319

(3) Sahih Al-Bukhari, 1333

„Liniștește-te, căci nu se află pe tine decât un Profet, un sadiq (cel sincer) și un martir.”⁽¹⁾

Așadar, în acest hadis, profetul Muhammad s-a referit la el însuși atunci când a zis Profet, apoi la Abu Bakr, numindu-l sadiq și, în final, la Omar, numindu-l martir. Iar vorbele sale s-au adevărat întocmai.

Există 150 de hadisuri în care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah) l-a chemat pe Domnul Său, iar El i-a răspuns imediat și oamenii au văzut acest lucru!⁽²⁾

Iar când oamenii din Mecca i-au spus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah) să le arate un semn, el le-a arătat luna despărțită în două. Acest hadis este mutauatir, însemnând că are cel mai mare grad de autenticitate.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obișnuia să recite în adunări mari de oameni, precum predica de Vineri sau de sărbători, Surat al-Qamar, care conține miracolul despărțirii Lunii, astfel încât oamenii să audă miracolele din ea.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus că Adam a fost ultimul dintre creații: „Iar Adam a fost creat după rugăciunea de prânz, într-o zi de Vineri, la sfârșitul creației.”⁽³⁾

Iar acest fapt științific a fost confirmat abia acum. Cum ar fi putut astfel Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să știe că Adam (Pacea fie asupra sa) a fost ultima creație care a apărut pe pământ, după apariția plantelor și a animalelor?

(1) Sahih Muslim, 2417

(2) Aceste hadisuri sunt compilate de către Abd al-Qadir Bașanfar, în cartea sa Dala'il al-Nubuwwah, publicată de editura Dar Ibn Hazm.

(3) Sahih al-Jami', 8188

Priviți la cuvintele lui Dumnezeu Preaînaltul: „Noi am făcut din noapte și din zi două semne și am șters apoi semnul nopții și am lăsat să se vadă semnul zilei...” (Coran, 17:12)

Așadar Am șters semnul nopții, adică Am diminuat lumina lunii.

Iar acesta este modul în care companionii au interpretat versetul. Imamul ibn Kathir a relatat în interpretarea sa că Abdullah ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el) a spus: „Luna, semnul nopții, strălucea precum Soarele, dar a fost ștersă.”

La această concluzie au ajuns și cercetătorii de astăzi. NASA a publicat pe pagina sa de internet oficială: Luna lumina puternic în primele etape ale existenței sale.¹

S-a dovedit cu certitudine (tauatur), prin transmiterea neîntreruptă și verificată a versetelor și a veștilor despre cele nevăzute, precum și cele mai mici secrete ale Pământului și ale Cerului, nenumărate, prin intermediul unui singur om, profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Coranul i-a fost revelat lui, iar el a adus ceea ce au adus și profeții de dinaintea lui, fiind sprijinit de Dumnezeu, și nu a murit până când Legea nu a fost desăvârșită și completă.

Firesc, rațiunea dreaptă atestă calitatea sa de Profet!

Versetele revelate lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) despre cele nevăzute sunt mai mult de o mie la număr.

Iar cei care au transmis miracolele sale au fost companionii săi, cei mai dreپți și credincioși după el.

Ce este interesant este faptul că cei mai măreți companionii s-au convertit la Islam înainte de a vedea vreun miracol.

(1) http://www.nasa.gov/mission_pages/LRO/news/vid-tour.html <https://www.youtube.com/watch?v=UIKmsQqp8wY>

Aceștia s-au convertit pentru că au știut că profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost sincer și a spus întotdeauna adevărul.

Această reacție a celor mai măreți companioni este una înțeleaptă și matură. Dovada faptului că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) era un profet, a fost sinceritatea sa... Aceasta pentru că: persoana care pretinde că este profet este fie: cel mai cinstit dintre oameni, pentru că este un profet... Profetul este cel mai cinstit dintre oameni.

Ori fie: cel mai mincinos dintre oameni, pentru că inventează minciuni despre cele mai importante chestiuni.

Cel mai sincer om nu poate fi confundat cu cel mai mincinos om. Numai cei mai ignoranți dintre oameni pot face o asemenea confuzie.⁽¹⁾

Cât de ușor este pentru o persoană înțeleaptă să facă distincția între oamenii sinceri și cei înșelători.

Politeiștii au recunoscut încă din prima zi a misiunii sale că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a mințit niciodată și i-au spus: „Nu te-am auzit niciodată spunând o minciună.”⁽²⁾

Iar când Heraclius l-a întrebat pe Abu Sufyan, înainte ca acesta să se fi convertit la Islam: „L-ați acuzat vreodată de minciună, înainte să spună ceea ce spune (n.t. înainte de misiunea sa profetică)?”

Abu Sufyan a spus: „Nu”

Heraclius a spus: „Un om care se ferește a-i minți pe oameni nu va minți cu privire la Dumnezeu.”

(1) „Dovada Profeților prin rațiune și tradiție”, de Ibn Taymiyyah, Dar Ibn al-Jawzi, pg. 573, și cu semnificația sa din aceeași sursă, pg. 318.

(2) Sahih Al-Bukhari, 4971

Apoi și-a continuat zicala faimoasă: „Dacă eram cu el, i-aș fi spălat picioarele.”⁽¹⁾

Necredincioșii nu au putut să scoată la iveală nici măcar o singură minciună de-a lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și din acest motiv Coranul le-a blamat necredința în ciuda faptului că aceștia îi cunoșteau caracterul anterior misiunii sale. Dumnezeu Preaînaltul a spus: „**Sau poate că ei nu-l cunosc pe Trimisul lor și de aceea se leapădă de el?**” (Coran, 23:69)

Caracterul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și biografia sa sunt dovezi de sine stătătoare a faptului că el a fost un Profet al lui Allah.

(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Dacă onestitatea și sinceritatea sunt dovezi pentru profeta sa (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci cum poate o persoană rațională să o nege?

26- Cum pot ști că mi se cere să cred în Dumnezeu?

R: Uita-te la tine. Vei ști că ești testat. Nu simți când faci ceva bine și ceva rău?

Dacă în fața ta se află niște bani și vezi că proprietarul lor este ocupat cu altceva și te gândești că poți să îi iei și să îi folosești, următorul gând este: Nu fă asta, pentru că este interzis.

Ești testat în fiecare moment din viața ta.

Acest sentiment de a face sau a nu face există în interiorul tău deoarece ești deja testat și nu ești neglijat...Nu ești ceva fără de valoare.

(1) Sahih al-Bukhari, 7.

Dumnezeu Preaînaltul a spus: „Cu adevărat, Noi l-am călăuzit pe drum, fie că el va fi mulțumitor, fie că el va fi nemulțumitor.” (Coran, 76:3)

Omul chibzuiește în sinea sa ce să facă și ce să nu facă, fie că el va fi mulțumitor, fie că el va fi nemulțumitor, în fiecare situație din viața lui.

Dimpotrivă, cu fiecare pas pe care îl face omul, indiferent că se duce la moschee sau se duce să se distreze, el poate face bine sau rău.

Astfel că, Dumnezeu Preaînaltul a spus: „Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” (Coran, 51:56)

Cu fiecare pas pe care îl faci, poți să l te supui lui Dumnezeu sau să nu Îl ascuți.

Cel care a făcut ceea ce Dumnezeu i-a poruncit este salvat, iar cel care nu, este pierdut.

Astfel, omul este responsabil pentru orice faptă.

Scopul creației noastre este de a fi testat și încercat, și din acest motiv Dumnezeu i-a trimis pe Mesageri și le-a revelat Scriptura. «Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut .”» (Coran, 16:36)

„De ce să nu-L ador eu pe Cel care m-a creat pe mine? Și la Care veți fi voi întorși!” (Coran, 36:22)

„Și că la Domnul tău este întoarcerea,” (Coran, 53:42)

„Însă, cu adevărat, la Domnul tău se află întoarcerea!” (Coran, 96:8)

Ne vom întoarce la Dumnezeu pentru a fi judecați pentru ceea ce am făcut. (40) „Și că agoniseala lui se va vedea,” (41) „Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită?” (Coran, 53:40-41)

Agoniseala ta va fi văzută, iar tu vei fi tras la răspundere pentru ea. (7) „Cel care a făcut un bine cât un grăunte de colb, îl va vedea,” (8) „După cum, cel care a făcut un rău cât un grăunte de colb, îl va vedea.” (Coran, 99:7-8)

27- Este suficient să crezi în Dumnezeu, dar să nu crezi în Profeți?

R: Nu!

A crede în Dumnezeu, dar a nu crede în Profeți nu este suficient pentru ca o persoană să fie musulmană.

Aceasta este necredință (kufr) mare.

De fapt, nu există păcat mai mare decât pentru cei care răspund revelației lui Dumnezeu și (150) «...nu cred în Allah și în trimișii Săi și vor să-l separe pe Allah de trimișii Săi și spun: „Noi credem în unii dintre ei, dar nu credem în alții” și voiesc să găsească un drum de mijloc» (151) „Aceia sunt cu adevărat necredincioși și Noi am pregătit pentru cei necredincioși pedeapsă rușinoasă. ” (Coran, 4:150-151)

Cel care crede în Dumnezeu și nu crede în profeți este un necredincios.

Cel care nu crede într-unul dintre Profeții trimiși, nu crede nici în Dumnezeu pentru că a negat revelația lui Dumnezeu, așa cum au făcut Oamenii Cărții prin necredința lor în profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). „Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Cărții, ca și idolatrii, în veci vor petrece în focul ladului...” (Coran, 98:6)

„...Toți i-au învinuit pe Trimiși de minciună și amenințarea Mea s-a adevărit.” (Coran, 50:14)

Nu este suficient ca un om să creadă că Dumnezeu este Creatorul Său și Dătătorul de viață, ci trebuie să creadă și în Profeții și Mesagerii Săi.

Așadar, credința în existența lui Dumnezeu și necredința în Profetii și Mesageri nu este de ajuns și nu-i va folosi robului lui Dumnezeu în Ziua Judecării, deoarece el trebuie să îl adore pe Dumnezeu având credință deplină în toți profetii Săi.

Dacă credința în Dumnezeu ar fi fost suficientă, Dumnezeu nu ar fi trimis Profetii și Mesagerii Săi și nu ne-ar fi trimis Cărțile Sale, deoarece toți oamenii cred în Dumnezeu prin instinctul lor natural.

Dumnezeu, Cel care te-a creat, te-a călăzuit și ți-a dat provizii pentru a trăi este singurul care merită a fi adorat în maniera instituită de Profetii și Mesagerii Săi.

28- Este răsplătit necredinciosul pentru faptele sale bune?

R: Faptele bune fac parte din inclinația naturală dată de către Dumnezeu oamenilor. Așadar, orice om poate face fapte bune, fie că este credincios sau politeist.

Însă condiția de acceptare a faptelor bune este: să fie făcute doar de dragul lui Dumnezeu, adică să existe intenția de a obține răsplata lui Dumnezeu.

Celui care nu crede în Dumnezeu și adoră alți dumnezei, îi spunem: Du-te la cei pe care îi adori pe lângă Dumnezeu și cere-le lor răsplata pentru faptele tale bune, pentru că nu le-ai făcut doar de dragul lui Dumnezeu Cel Unic.

Imaginează-ți cazul cuiva, a cărui familie l-a crescut și cu care a cheltuit până când a devenit un om tânăr și puternic, iar apoi el se duce și îi servește pe alții. Are el dreptul să se ducă la familia, spunând: Plătiți-mă pentru serviciul făcut altora?

Să se ducă la cei pe care el i-a servit și să își primească plata de la ei.

Și Allah are cel mai bun exemplu.

Dumnezeu te-a creat, te-a binecuvântat și ți-a asigurat proviziile necesare vieții, iar tu refuzi să I te supui și apoi vrei răsplătă pentru munca ta? Cum vine asta?

Așadar, Dumnezeu Preaînaltul a spus: „Și vom preschimba faptele pe care ei le-au făcut în țărână risipită.” (Coran, 25:23)

Și a mai spus: „Cât despre faptele celor care nu cred, ele sunt ca o nălucire într-un pustiu întins, pe care cel însetat îl ia drept apă, dar când ajunge la el, nu găsește nimic.” (Coran, 24:39)

Cei necredincioși nu merită să fie răsplătiți pentru faptele lor, chiar dacă ele sunt bune, deoarece ei sunt necredincioși care, prin faptele lor bune, nu au căutat plăcerea Creatorului.

Problema nu este fapta bună, pentru că cu toții avem înclinația naturală de a face fapte bune. Dimpotrivă, problema este de ce faci tu acele fapte bune și de dragul cui? Le faci pentru beneficiul tău sau pentru altcineva decât Dumnezeu?

Astfel că, faptele nu sunt făcute de dragul lui Dumnezeu, iar răsplata pentru ele nu este așteptată să vină de la El.

29- Dacă Islamul este religia adevărului, de ce mai există dubii?

R: Un dubiu este ceva ce un musulman nu înțelege că există în religia sa. El poate fi confuz până când găsește un răspuns.

Dumnezeu a voit să existe dubii în chestiuni minore din religie pentru ca cei care vor falsitate să se îndepărteze de Domnul lor.

Dumnezeu Preaînaltul a spus: «„El este Cel care ți-a pogorât Cartea [o, Mohammed]. În ea sunt versete clare - ele sunt temeiurile Cărții - și altele nedeslușite. Cei în ale căror

inimi se află rătăcire [de la adevăr] vor urma ce este nedeslușit, căutând vrajbă și în căutarea tâlcuirii lor. Dar nu cunoaște tâlcuirea lor [cea adevărată] decât Allah. Dar cei care sunt înrădăcinați în știință spun: „Noi credem în ea; toate sunt de la Domnul nostru!” Dar nu cugetă astfel decât cei dăruiți cu judecată,”» (Coran, 3:7)

Cât despre cei în inima cărora există deviere, aceștia urmează ceea ce este similar cu ea: cel care are deviere în inima sa va urma aceste dubii pentru a se distanța de Dumnezeu.

Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, a voit să existe credință și necredință „...Și printre voi se află unii care nu cred și printre voi se află unii care cred...” (Coran, 64:2)

Cei care doresc necredință devin atașați de aceste dubii și sunt distrași de la religia, rugăciunile și credința lor.

Cât despre cei credincioși, ei urmează dovezile evidente (Coranul) cu privire la validitatea religiei și validitatea Mesajului.

Nu trebuie să fie distras de la religia sa de ceea ce înțelege doar cel care are o boală în inimă «...și pentru ca cei care au în inimile lor boală și necredincioșii să spună: „Ce a voit Allah cu această pildă?”... (Coran, 74:31)

De asemenea, scopul existenței acestor dubii (versetelor din Coran care au mai multe sensuri) este de a face diferența dintre oamenii de rând și cei cu știință în religia lui Dumnezeu, iar Dumnezeu le va spori rangul celor care caută știința.

Adevărul este evident, iar aspectele în care există ambiguitate reprezintă un mijloc prin care omul este încercat.

Rânduiala lui Dumnezeu în creația Sa este responsabilizarea, iar rânduiala Sa în desemnarea responsabilității este ascunderea unorm anumite aspecte ale

înțelepciunii. Învingătorul este cel care deduce din ceea ce știe despre ceea ce este ascuns, iar învinsul este cel care face din ceea ce îi este ascuns un vâl care îl împiedică să deducă din ceea ce știe.

30- De ce a creat Dumnezeu răul? Sau altfel spus: Ce spune un musulman despre problema răului?

R: Încercarea (fitna) răului este cea mai mare cauză a ateismului

„Și printre oameni este cel care Îl adoră pe Allah pe o margine: Dacă are parte de bine, el este netulburat, dar dacă are parte de o încercare, atunci el își întoarce fața [în cealaltă parte], pierzând și această lume și Viața de Apoi. Aceasta este pierderea evidentă.” (Coran, 22:11)

Este vorba despre acei oameni care nu cred în Dumnezeu ca urmare a unor încercări sau necazuri.

Un ateu ar putea spune: de ce există răul în primul rând?

Motivul este simplu: pentru că suntem încercați.

Pentru că această viață este una în care suntem încercați.

Dumnezeu Preaînaltul a spus: „...Noi vă încercăm cu răul și cu binele, în chip de ispită...” (Coran, 21:35)

Noi suntem încercați atât cu binele, cât și cu răul, aceste teste fiind scopul existenței noastre

Dumnezeu Preaînaltul a spus: „Cel care a făcut moartea și viața, ca să vă încerce pe voi, [pentru a vedea] care dintre voi este mai bun întru faptă. Și El este Al-'Aziz [Puternic] [și] Al-Ghafur [Iertător].” (Coran, 67:2)

Existența răului, a ispitelor și a calamităților este în sine cea mai mare dovadă de corectitudine religioasă și greșeală ateistă.

Dacă am fi copiii lumii materiale, nu am înțelege nici răul, nici binele.

Dacă întreg Universul ar fi fost creat fără niciun scop, atunci și noi l-am fi găsit lipsit de sens.⁽¹⁾ Deoarece, conform viziunii ateiste, funcționăm după legi materiale stricte, ne supunem legilor naturii, iar în acest context nu vom înțelege natura răului sau sensul cuvântului „rău”.

Înțeleg cele mai avansate animale dilema răului?

A înțelege răul înseamnă că nu suntem copiii acestei lumi și că am ajuns să înțelegem existența răului dintr-o altă premisă decât premisa materialistă a existenței darwiniene.

Apartinem unei premise divine, nu unui ateism materialist lumesc. Aceasta este singura explicație pentru care înțelegem răul.

Este normal să existe tentație și calamitate atâta timp cât suntem încercați, și este normal pentru noi să înțelegem răul

Răul, durerea și abilitatea de a fi neascultător este o cerință naturală și rezultatul firesc al liberului arbitru și al mandatului divin.

Prezența răului, a calamităților și a nenorocirilor scoate ceea ce este mai bun dintr-o persoană bună și ceea ce este mai rău dintr-o persoană coruptă.

Este uimitor faptul că ateii neagă existența Creatorului din cauza răului și că folosesc această analiză:

1- Dacă un părinte este milostiv și îi dorește binele fiului său, atunci de ce ar permite ca el să primească o injecție dureroasă?

2- Este injecția dureroasă pentru copil?

(1) C.S.Lewis

3- Permiseunea părintelui nu poate exista⁽¹⁾.

Este aceasta o concluzie rațională?

Atunci este normal că nu înțelegem toate subtilitățile înțelepciunii divine în ceea ce privește binele și răul.

Dumnezeu i-a făcut clară profetului Moise (Pacea fie asupra sa) înțelepciunea acțiunilor lui Khidr, deși ele erau aparent condamnabile și neplăcute, dar erau înconjurate de un bine foarte mare.

Ceea ce este ciudat cu privire la rău este că: dacă nu ar exista răul în această lume, oamenii nu ar fi fost nevoiți să plece din locul în care s-au născut.

Iar atunci când exista o civilizație, dar nu erau orașe, fabrici sau case, iar oamenii nu erau nevoiți să muncească, ei nu se gândeau cum să rezolve o problemă sau nu se gândeau ce ar putea inventa pentru a le aduce confort.

Iar atunci când o persoană nu este nevoită să plece din locul în care s-a născut

Atunci nu există niciun rău, nicio problemă, nicio calamitate pentru care să căutăm soluții!

Așadar, atunci de ce să ne obosim nedormind noaptea pentru a gândi și a munci?

Răul este o necesitate inevitabilă în această lume.

Gândește-te!

Și fii cu frică față de Dumnezeu, pentru că ești responsabil.

Mulți oameni au parte de necazuri și rău, dar se întorc la Dumnezeu și devin credincioși.

Predestinarea lui Dumnezeu este înțeleaptă și bună

(1) Din cartea „Fundamente absente”, de Ahmed Hassan, Centrul Dalaail

Un musulman trebuie să creadă în tot destinul de la Dumnezeu. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

„Dacă ar fi să cheltuiești o cantitate de aur mare cât muntele Uhud de dragul lui Allah, El nu ar accepta-o de la tine până când nu vei crede în predestinarea divină, și până nu vei ști că fiecare lucru care ți s-a întâmplat nu te putea ocoli, și că fiecare lucru care te-a ocolit nu putea niciodată fi al tău. Cel care moare fără să aibă această credință, va sfârși în Flăcările Iadului.”⁽¹⁾

Musulmanul trebuie să fie mulțumit cu predestinarea divină, cu tot ceea ce este bun și tot ceea ce este rău din ea.

Toată predestinarea lui Dumnezeu este bună, chiar dacă parte din ea poate părea rea sau poate cauza suferință, dar în final, aceasta are în spate înțelepciune divină și bunătate.

31- Războaiele religioase care au dominat Pământul la un moment dat au fost cauzate de religie?

R: Omenirea a trăit conform legilor monoteismului timp de mii de ani, iar religia nu a reprezentat o amenințare directă pentru rasa umană, ci dimpotrivă i-a oferit valorile morale ce au dus la înfăptuirea civilizațiilor și asupra cărora sunt de acord și credincioșii și ateii. Binele pe Pământ este unul dintre efectele profeției! Religia a pus bazele științei, a comportamentului uman și a valorilor morale și i-a oferit omului o protecție în cadrul legilor monoteiste. În schimb, în societățile care au adoptat ateismul, oamenii au fost aproape de pierire! Și apoi ateii vin și ne vorbesc despre pericolul religiei pentru

(1) Sahih Sunan Abi Dawud, 4699.

omenire! Omenirea nu a cunoscut nimic mai periculos decât ateismul, spre exemplu exterminarea minorităților etnice din Germania nazistă, uciderea a unui sfert din populația Cambodgiei de către ateul Pol Pot, uciderea a 52 de milioane de chinezi în timpul Marii Revoluții Culturale de către ateistul Mao Zedong și înființarea Ligii Militante Ateiste în Europa, care a închis în mod oficial 42.000 de instituții religioase, biserici și moschei, și a ucis zeci de mii de oameni religioși.¹Primul și al doilea Război Mondial au fost războaie pornite de idei ateiste cu privire la puritatea rasei umane. Rezultatul a fost exterminarea a aproximativ 5% din populația lumii și regresul atât a celor învinși, cât și a celor învingători cu un sfert de secol. Filozofii au pus un pisoar în centrul Parisului drept metaforă pentru Sfârșitul civilizației. Luptele ateiste au produs arsenale de arme nucleare suficiente pentru a extermina de mai multe ori întreaga rasă umană. O simplă privire asupra războaielor din secolul XX poate sublinia nivelul nenorocirilor produse de ateism. Ateismul a lăsat ideea că sfârșitul rasei umane în orice luptă viitoare este o idee validă.

32- De ce musulmanii nu au progresat la fel de mult precum Occidentul, în ciuda religiei lor monoteiste?

R: Aceasta este problema civilizațiilor!

Cât de mult au suferit Profetii în fața acestei întrebări.

Și câți dintre cei care i-au urmat nu au fost salvați din această cauză.

Problema civilizațiilor se află la originea conflictelor dintre națiuni încă de la începutul timpului.

1 https://en.wikipedia.org/wiki/League_of_Militant_Atheists

Dumnezeu Preaînaltul a spus: «Și când li se citesc versetele Noastre cele limpezi, zic cei care nu cred către cei care cred: „Care din cele două grupuri are o situație mai bună și o tovărășie mai plăcută?»» (Coran, 19:73)

Dacă sunt recitate versetele ce conțin argumente și dovezi cu privire la validitatea religiei, credincioșii vor contesta progresul națiunilor infidele.

Care dintre cele două grupuri are o situație mai bună și o tovărășie mai plăcută?

Cercetătorul Ibrahim Al-Sukran (Allah să fie mulțumit de el) a spus: „Aceasta este o lege istorică și o tradiție cosmică recurentă. Minunarea nu se termină cu contemplarea consemnarilor din arhiva istorica. Cei care au vorbit despre Dumnezeu, începând cu zorii profețiilor și până la Islam, au avut întotdeauna de înfruntat „forțe materiale” mai puternice ce îi ispitesc pe oameni de la a le urma revelațiile.

Dacă ne uităm la experiențele Profetilor, vom vedea că ei cu toții au vorbit de un conflict între „cel care cheamă la revelație divină” și forța răzvrătirii „materialului”. Poporul profetului Noe (Pacea fie asupra sa) i-a spus cu toată sinceritatea: „...nu vedem să te fi urmat pe tine decât cei care sunt vrednici de dispreț dintre noi și fără pic de chibzuință...” (Coran, 11:27)

Atunci când s-a ridicat profetul lui Dumnezeu, Moise (Pacea fie asupra sa), tirania și aroganța puterii civile în fața revelației s-a repetat. «Și Moise a spus: „Doamne! Tu ai dăruit lui Faraon și căpeteniilor sale podoabe și averi în această viață,» (Coran, 10:88)

Situația nu a fost nouă pentru profetul nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Cei care i-au negat profeția și revelația se agățau să se îndepărteze de

slăbiciunea sa materială «Și au spus: „De ce nu a fost trimis acest Coran unui om de văză din cele două cetăți?”» (Coran, 43:31)

Citat din Ibrahim Al-Sakran.

De-a lungul timpului și în timpul Profetilor oamenii nu au fost încercați cu o nenorocire mai mare decât cu fascinația lor față de puterea materială a necredincioșilor.

Nu există nicio relație între progres și adevăr.

Progresul material nu are nicio legătură cu cine are dreptate și cine nu.

Pentru ca o persoană să fie dreptcredincioasă și virtuoasă ea nu trebuie în mod obligatoriu să facă parte dintr-o civilizație avansată.

Este posibil să practice Islamul un om simplu și sărac, și la fel de posibil este și pentru un om bogat și înstărit.

Câte națiuni nu erau avansate din punct de vedere civil, dar erau printre cele mai îndepărtate de legile și revelațiile lui Dumnezeu. „Oare n-au purces ei pe Pământ și n-au văzut ei cum a fost sfârșitul celor de dinainte de ei? [Aceia] au fost mai puternici decât ei, au scurmat pământul și l-au locuit în număr mai mare decât îl locuiesc ei...” (Coran, 30:9)

Progresul material și bunăstarea financiară nu sunt un criteriu pentru a arăta cine are dreptate. „Și când au venit la ei Trimișii lor cu semnele cele limpezi, s-au bucurat de știința pe care o aveau, însă cele de care și-au bătut joc i-au împresurat pe ei.” (Coran, 40:83)

Așadar progresul material nu poate fi nici slăvit, nici învinuit. El este glorificat doar în măsura în care omul se poate folosi de el pentru a aplica legile lui Dumnezeu și pentru a-i ajuta pe alți oameni de dragul lui Allah.

Acesta este progresul cerut.

Criteriul de diferențiere dintre oameni nu este progresul lor material, ci credința și faptele lor bune. Progresul material este un mijloc și nu scopul în sine... Este un mijloc de a-L adora pe Dumnezeu.

Așadar singurul progres material necesar este cel glorificat de revelația divină.

Și aceasta este succesiunea cea adevărată pe pământ: succesiunea slujirii față de Dumnezeu și succesiunea purificării credinței în toate aspectele vieții. „Aceștia [sunt] cei care - dacă Noi le dăm putere pe pământ - împlinesc Rugăciunea [As-Salat], achită Dania [Az-Zakat], poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este neîngăduit...” (Coran, 22:41)

Să știți că dacă un musulman face ceea ce i se cere, Dumnezeu îi va ușura și îi va dăruia fericire, progres în această viață și salvare în Viața de Apoi „Allah le-a făgăduit acelor dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic. Și cei care vor mai fi necredincioși după aceasta, aceia sunt nelegiuți.” (Coran, 24:55)

Când musulmanii își urmau religia, aceștia au fost lideri atât în religie cât și în viață.

Islamul a dus la o civilizație ce s-a întins pe o durată de 1200 de ani, cea mai lungă civilizație ce a supraviețuit fără nicio întrerupere.

Islamul stă la originea civilizației islamice.

Islamul este singura religie ce a dus la nașterea unei civilizații.

Restul de civilizații au adoptat religii.

De exemplu Occidentul a adoptat Creștinismul, iar civilizația indiană Hinduismul.

Singura religie care a creat o civilizație este Islamul.

Atunci când musulmanii și-au respectat religia, ei au condus lumea atât din punct de vedere material, cât și spiritual.

Atunci când Islamul a intrat în Constantinopol în anul 1453, Evul Mediu a luat sfârșit.

Data sfârșitului Evului Mediu Întunecat este 1453, același an în care Islamul a intrat în Europa.

De îndată ce Islamul a intrat în inima Europei, lumina cunoașterii a strălucit în ea.

În Biblioteca Congresului, pe tavanul principalei intrări în Bibliotecă sunt înscriptionate sursele civilizației Occidentale, iar Islamul este singura religie menționată între cele 7 surse.

Islamul este singura religie menționată și este religia preocupată cu Științele Naturii.

Islam: Fizică

Deși restul departamentelor se preocupă cu numele țărilor, ceea ce au adus aceste țări este un progres literar, artistic sau lingvistic.

Islamul a introdus știința și timp de 700 de ani, limba internațională a științei a fost limba arabă.⁽¹⁾

Dacă musulmanii și-ar reforma religia, lumea lor ar fi una corectă.

(1) <https://www.telegraph.co.uk/news/science/science-news/3323462/Science-Islams-forgotten-geniuses.html>

33- Care este rezultatul adorării lui Dumnezeu Preaînaltul?

R: Omul, prin natura sa, nu se cunoaște pe sine, iar inima și singurătatea sufletului său nu pot fi calmate, decât prin adorarea lui Dumnezeu „Pe cei ce cred și ale căror inimi sunt liniștite întru pomenirea lui Allah, căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” (Coran, 13:28)

Prin pomenirea lui Allah inimile se liniștesc (97) „Și Noi știm prea bine că pieptul ți se strânge pentru ceea ce spun ei.” (98) „Însă adu laude Domnului tău și fii printre cei care [I] se prosternează [Lui]” (99) „Și adoră-L pe Domnul tău până ce-ți va veni sfârșitul [moartea].” (Coran, 15:97-99)

Și adoră-L pe Domnul tău: inima ta se va liniști

Așadar, 2 unități de rugăciune (rak'at) și contemplare fac pentru sufletul omului ceea ce nu face psihoterapia.

Adorarea liniștește sufletul, iar celui care se îndepărtează de adorarea lui Dumnezeu, i se strânge pieptul. „Însă cel care se va îndepărta de la Pomenirea Mea, cu adevărat, el va avea parte de o viață grea...” (Coran, 20:124)

Nu contează câtă avere are un om, fără credință el trăiește în neliniște și se află într-o cursă fanatică ce nu se termină, astfel că se simte îngrijorat.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Pe acela care face din viața lumească suma preocupărilor sale și este absorbit de ea, Allah îl va face să se teamă de sărăcie și îl va împresura cu greutate. El nu va avea în această viață decât ceea ce i-a fost scris. Iar acela care face din Viața de Apoi suma preocupărilor sale, Allah îl va face să se simtă mulțumit și îi va ușura treburile sale,

iar proviziile și câștigurile lui lumești vor veni, fără îndoială, la el.”⁽¹⁾

Supunerea față de Allah îl eliberează pe musulman de supunerea față de viața lumească, redându-i astfel libertatea.

Din acest motiv, musulmanul care îl adoră cu adevărat pe Dumnezeu este cineva care își înțelege scopul în viață, înțelege că el se află în această lume pentru a fi testat și pentru a-L adora pe Domnul său, înțelege valoarea acestei vieți și înțelege că nu trebuie să trăiască într-o anxietate inutilă. Dumnezeu Preaînaltul a spus: „**Cel care a făcut moartea și viața, ca să vă încerce pe voi, [pentru a vedea] care dintre voi este mai bun întru faptă...**” (Coran, 67:2)

34- Cum se manifestă supunerea față de Dumnezeu Preaînaltul? Sau cu alte cuvinte: Cum știe o persoană că s-a supus pe deplin lui Dumnezeu?

R: Există patru semne ale supunerii față de Dumnezeu:

Primul: Adorarea lui Dumnezeu în fiecare aspect din viața ta. Dumnezeu Preaînaltul a spus: (162) „Spune: «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor. (163) „El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani.»” (Coran, 6:162-163)

Rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor: Tot ceea ce fac este pentru Dumnezeu, mă rog pentru Dumnezeu, îmi ascult părinții pentru Dumnezeu și dorm pentru a avea energie

1 Sahih Sunan al-Tirmidhi, 2465

ca sa pot îndeplini ceea ce Dumnezeu mi-a poruncit să îndeplinesc.

Primul semn al supunerii față de Dumnezeu este adorarea Sa în fiecare aspect al vieții și fiecare faptă.

Cel de-al doilea semn este îndeplinirea faptelor pe care Dumnezeu le-a poruncit și evitarea celor pe care El le-a interzis. Dumnezeu Preaînaltul a spus: „O, voi cei care credeți, fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său și nu vă întoarceți de la El, când auziți [poruncile Sale].” (Coran, 8:20)

Dumnezeu Preaînaltul a spus: „O, voi, cei care credeți! Intrați în Islam pe deplin...” (Coran, 2:208)

Islamul înseamnă pace.

Intrați cu toții în pace: cu alte cuvinte, urmați ceea ce Dumnezeu a poruncit și abțineți-vă de la ceea ce a interzis.

Adevărata supunere față de Dumnezeu este îndeplinirea a ceea ce Dumnezeu a poruncit și abținerea de la ceea ce El a interzis.

Al treilea semn al supunerii față de Dumnezeu:

Acceptăm întreaga legislație divină și nu negăm, de exemplu, pedepsele pe care Dumnezeu le-a stabilit. Dimpotrivă, suntem mulțumiți cu legea lui Dumnezeu pentru că El știe cum să Își corecteze creațiile și știe că aceste pedepse purifică societatea. „Oare nu le știe pe cele pe care le-a creat, cu toate că El este Al-Latif [Binevoitor] [și] Al-Khabir [Atoateștiutor]?” (Coran, 67:14)

Dumnezeu Preaînaltul a spus: „...Dar cine este mai bun în judecată decât Allah...” (Coran, 5:50)

Dumnezeu este Cel care știe ce este mai bine pentru noi atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

Aplicarea legilor lui Dumnezeu purifică oamenii și îi face să trăiască în siguranță.

Un om care susținea că este un credincios în Dumnezeu și în ceea ce i-a fost revelat Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), s-a dus la Ka`b ibn al- Așraf al- Yaudi pentru a-i judeca un caz, în loc să meargă la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), fiindu-i frică de faptul că el va judeca într-un mod defavorabil pentru el. Astfel, el s-a dus la evreu, sperând să primească o judecată convenabilă pentru el. Atunci a fost revelat următorul verset: „Nu i-ai văzut pe cei care pretind că ei cred în ceea ce ți-a fost trimis ție [o, Mohammed] și în ceea ce a fost trimis mai înainte de tine? Ei voiesc să-l ia ca judecător pe Taghut, deși li s-a poruncit să nu creadă în el...” (Coran, 4:60)

Dacă ești un musulman care I se supune lui Dumnezeu, atunci trebuie să respecti legea lui Dumnezeu și să Îi accepți judecata, chiar dacă judecata Sa este împotriva a ceea ce îți dorești tu, și să nu alegi judecata unui om în locul judecății lui Dumnezeu.

Dumnezeu Preaînaltul a spus în următoarele versete: (64) „Și Noi nu am trimis niciun Trimis, decât pentru a i se da ascultare, cu voia lui Allah...”

Dumnezeu nu i-a trimis pe Profeți pentru ca noi să le abandonăm Mesajele și să recurgem la legile altor oameni.

Apoi Dumnezeu concluzionează lecția din acest incident printr-un verset important care arată necesitatea supunerii față de legea lui Dumnezeu. Dumnezeu Preaînaltul a spus:

(65) „Însă, nu! [Jur] pe Domnul Tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine [o, Mohammed] ca judecător pentru disputele lor și apoi nu vor găsi în sufletele lor niciun disconfort față de ceea ce tu ai hotărât și până ce nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].” (Coran, 4:64-65).

Este necesar să ne supunem complet Legii lui Dumnezeu pentru că aceasta este unul dintre semnele supunerii față de Islam.

În ceea ce privește cel de-al patrulea semn al supunerii față de Dumnezeu, acesta este: supunerea față de predestinarea lui Dumnezeu, pentru că totul este predestinat de către Dumnezeu prin Înțelepciunea Sa și astfel, musulmanul l se supune lui Dumnezeu în orice situație ce i-a fost scrisă, bună sau nu.

Un musulman este răbdător și în timpuri de prosperitate și în vremuri de restriște.

Dacă Dumnezeu îți dă hrană, bunăstare, o casă frumoasă, succes în studii, sănătate, o familie bună, îi mulțumești lui Dumnezeu.

Iar dacă o adversitate precum o boală, sărăcie, frică, necazuri îl ajunge pe musulman, el va fi răbdător cu aceste probleme și va căuta ajutorul lui Dumnezeu. Aceasta este starea unui musulman smerit care l se supune lui Dumnezeu.

Totul este determinat de către Dumnezeu: sănătate, boală, avere, sărăcie...Totul se petrece conform judecății și înțelepciunii Sale, iar musulmanul trebuie să fie mulțumit cu predestinarea sa pentru că Dumnezeu este Cel care a hotărât.

Dumnezeu Preaînaltul spune: „Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite” (Coran, 54:49)

Și a mai spus: «Spune: „Nu ne va atinge pe noi nimic în afară de ceea ce ne-a prescris Allah,...”» (Coran, 9:51)

Doar ceea ce ne-a ordonat Dumnezeu ni se va întâmpla.

Dumnezeu Preaînaltul a spus: „Niciun suflet nu poate muri fără de voia lui Allah,...” (Coran, 3:145)

Timpul morții este stabilit de către Dumnezeu.

Tot ceea ce se întâmplă în Univers, fiecare atom care se mișcă, fiecare eveniment se petrece doar cu Voia, Înțelepciunea, Cunoașterea și Puterea lui Dumnezeu.

Dumnezeu Preaînaltul a spus: „...și a creat toate lucrurile și le-a orânduit cu bună rânduială.” (Coran, 25:2)

El, Slavă Lui, a creat totul și a orânduit totul, iar ceea ce El a voit va avea loc, iar ceea ce nu a voit, nu va avea loc.

Ca musulman, eu trebuie să mă supun predestinării lui Dumnezeu Preaînaltul, în totalitate.

Respectând aceste principii, un om devine un musulman, supus lui Dumnezeu.

În concluzie, cum pot intra în Islam?

Islamul este religia lui Dumnezeu pentru toți oamenii. Dumnezeu Preaînaltul a spus: „Cu adevărat [unica] religie acceptată de Allah este Islamul...” (Coran, 3:19)

Islamul este singura religie acceptată de către Dumnezeu „Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” (Coran, 3:85)

Așadar, fiecare persoană trebuie să accepte Islamul.

Islamul aduce salvarea de Focul Iadului și Plăcerea lui Dumnezeu în Paradis.

Convertirea la Islam este cea mai mare binecuvântare din viața ta.

Islamul este de fapt o întoarcere la instinctul natural.

Intrarea în Islam este ușoară și nu necesită ritualuri anume.
O persoană trebuie doar să pronunțe două marturisiri:

**Mărturisesc că nu există alt
Dumnezeu în afară de Allah
și mărturisesc că Mohammed
este Mesagerul lui Dumnezeu.**

Astfel, un om devine musulman.

Apoi începe să practice Islamul.

Pentru ca un musulman nou să învețe cum să practice Islamul, recomand accesarea paginii de internet IslamHouse, în limba sa.

Pagina de internet: <https://islamhouse.com/ar/>

Abandonarea ateismului și acceptarea Islamului

1- Ce înseamnă ateism?	8
2- Ce acuzație îi poate fi adusă ateismului?	8
3- Care sunt dovezile existenței Creatorului?	9
4- La ce se referă dovezile călăuzirii?	9
5- La ce se referă dovezile grijii și ale perfecțiunii?	10
6- De ce oamenii și alte viețuitoare nu provin din proto-organisme foarte simple?	12
7- Care sunt exemplele de dovezi ale grijii și ale perfecțiunii?	14
8- Unii atei critică dovezile grijii, spunând că există lucruri care nu sunt ideale, precum: boli și cutremure?	20
9- Ce împiedică o cauză materială să creeze Universul? De exemplu o altă civilizație sau altceva? De ce Dumnezeu etern în mod special?	21
10- Dacă înțelegem și cunoaștem legile care guvernează Universul și cunoaștem foarte bine cauza cutremurelor, de ce avem nevoie de Creator?	22
11- Ce împiedică ca sursa Universului să fie șansa?	23
12- Cum îi răspundem unui ateu care spune că Universul este etern?	24
13- De ce legea cauzalității nu I se aplică Creatorului? Sau cu alte cuvinte: Cine I-a creat pe Creator?	25
14- Universul este imens. Cum putem noi, atât de mici, fi un centru în acest Univers gigant?	25
15- Unii atei spun: Există multe planete și, prin urmare, conform teoriei probabilităților, este firesc să existe o planetă potrivită pentru viață... Este corectă această inferență?	27
16- De ce nu pot exista mai mulți Creatori?	30
17- De ce religia?	31

18- Ce împiedică această valoare morală să fie produsul unui creier sau al unei societăți?34

19- Dacă civilizațiile au crezut de-a lungul timpului în mai mult de o divinitate, atunci de ce să credem doar într-un singur Dumnezeu?.35

20- Este absurd ca o persoană să facă ceva de care nu are nevoie! Dumnezeu nu are nevoie de noi, așa că de ce ne-a creat?37

21- Cum Îl putem cunoaște pe Dumnezeu? 40

22- Există multe religii, de ce Islamul? 43

23- Ce este Islamul?..... 44

24- Poate răspunde Islamul la întrebările care au nedumerit mințile oamenilor, precum: De unde venim? De ce ne aflăm aici? Care este scopul nostru? 45

25- Cum pot ști că Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un Mesager al lui Dumnezeu? 46

26- Cum pot ști că mi se cere să cred în Dumnezeu?.....55

27- Este suficient să crezi în Dumnezeu, dar să nu crezi în Profeți?57

28- Este răsplătit necredinciosul pentru faptele sale bune?58

29- Dacă Islamul este religia adevărului, de ce mai există dubii? ...59

30- De ce a creat Dumnezeu răul? Sau altfel spus: Ce spune un musulman despre problema răului?61

31- Războaiele religioase care au dominat Pământul la un moment dat au fost cauzate de religie?.....64

32- De ce musulmanii nu au progresat la fel de mult precum Occidentul, în ciuda religiei lor monoteiste?65

33- Care este rezultatul adorării lui Dumnezeu Preaînaltul? 70

34- Cum se manifestă supunerea față de Dumnezeu Preaînaltul? Sau cu alte cuvinte: Cum știe o persoană că s-a supus pe deplin lui Dumnezeu?71

În concluzie, cum pot intra în Islam?75

Islamului și ateismului față în față

O întrebare și răspunsul ei

الإسلام والإلحاد

وجهًا لوجه

سؤال وجواب

تأليف

د/ هيثم طلعت

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالربوة

مسجلة بوزارة الموارد البشرية والتنمية الاجتماعية برقم ٣١٢١

هاتف: +٩٦٦١١٤٤٥٤٩٠٠ فاكس: +٩٦٦١١٤٩٧٠١٢٦ ص ب: ٢٩٤٦٥ الرياض: ١١٤٥٧

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

OFFICERABWAH

